

شاعر:

حاجي محمد اسحاق امانزي

په نغمو ڪي وير

Ketabton.com

پہ نغمو کی ویبر

شعری ٹولہ

شاعر :

محمد اسحق امانزی

د کتاب ټول حقوق د شاعر سره خوندي دي .

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم	: په نغمو کي وير
شاعر	: محمد اسحق امانزی
خپروونکی	: خپله شاعر
د چاپ کال	: ۲۰۱۲ ع = ۱۳۹۱ ش
چاپ شمېر	: ۵۰۰ ټوکه
کچه	: ۲۱ × ۱۳ / ۵۰ سانتی متره
مخونه	: ۳۰۰
انلاین چاري	: مختار احمد احسان - د لراوېر ډاټ کام برېښنایي کتابتون

www.Larawbar.com

د کتاب لړلیک

1. بناغلي الحاج محمد اسحاق امانزي ته
2. په نغمو کي ویر / اټک يوسفزی
3. په نغمو کي ویر / زرغونه عطا ژواک
4. په نغمو کي ویر / امانزی

عمومي شعرونه

5. زه کوچي يم
6. پښتو ژبه
7. هويت
8. هوش
9. هنر
10. نوبهار
11. جنگ
12. نغارې
13. نصيب
14. نبض
15. منطق
16. ملهم
17. معما
18. لېونيه
19. لمبې
20. کوچی
21. عبادت
22. عالم
23. کفن
24. گله
25. گل او بلبل

26. صباح
27. غمونه
28. غروب
29. عيان
30. عندليب
31. عمر
32. علم
33. عقل
34. عدالت
35. ظالمان
36. طالع
37. شعارونه
38. شپول
39. سوله
40. سلام
41. سكاره
42. سرمايه
43. ستم
44. سباوون
45. نيايست
46. سالنگ
47. زور
48. زوال
49. پوند
50. رنځور
51. رنځ
52. رمز
53. رازونه
54. دزپه راز
55. خطا

56. خاوند
57. څوك
58. حق
59. څراغ
60. جوهر
61. جمال
62. توان
63. تقدير
64. تشبث
65. تسكين
66. تجلا
67. تاوان
68. پيوستون
69. بيان
70. بلبلان
71. بډايي
72. باور
73. اوښكي
74. امانت
75. افغان
76. ارمان
77. ورك پسرلي
78. هډونه
79. مرغۍ
80. مخ پر غرو
81. متولي
82. كمال
83. گلان
84. گروم
85. غلبلي

86. صفا
87. ډېوه
88. ډېر عمر
89. د مینې هوسی
90. د صبر کاسه
91. خبرې
92. جام
93. تنور
94. تر سهاره
95. پسرلی
96. اشعار
97. د ارغنداب رود ته
98. د چرخي پله زندان
99. میوند
100. الهام
101. غرق
102. بهار
103. پردی ستم
104. خوب لیدل
105. د ولس ریغ
106. زما وطنه
107. میراث
108. مینه نسته
109. ننگ
110. وطنه
111. گل

وطني شعرونه

112. نوی عصر
113. سمندرہ
114. سمسور

- 115. زموږ خاوره
- 116. زما بڼکلي کندهاره
- 117. دولس مینه
- 118. پارلمان
- 119. کوهکه
- 120. کندهار ته
- 121. ارغنداب

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

- 122. پخې خبرې
- 123. تاریکه وه
- 124. لوی اختره
- 125. زه باران یم
- 126. توره شپه
- 127. تاته وایم (پ)...
- 128. خلوریزی
- 129. توان په توان
- 130. فکرونه
- 131. چاریتی

کورني شعرونه

- 132. نور صباح جاني
- 133. مراکو
- 134. بڼه نیت
- 135. سرباز
- 136. وليجان
- 137. غمیزه

رنگارنگ شعرونه

- 138. ویر
- 139. گونگی ژبه
- 140. سېلابونه

141. سپوږمۍ
142. زنگاوات
143. ژوندون
144. د ژوند ثمره
145. د لیلې دښت
146. عالمان
147. خپل جهان
148. د چوپان ریغ
149. بوډا
150. خوب
151. جنگسالار
152. دانا
153. پیمان
154. خوشبخت
155. کاروان
156. سوز
157. ډپوه
158. فلوم
159. فشار
160. فریاد
161. قناعت
162. حکمت
163. غم
164. قول
165. پوهه

بناغلي الحاج محمد اسحق خان امانزي ته

شاعر نه يم اما د شعر په درياب کي د ۴۰ کلونو را په دېخوا لامبوزن يم.
هر هنر د الله ﷻ يوه تحفه او داد دئ چي چا ته ئې ور په نصيب کي، په حديث شريف کي را غلي دي: [الشعراء
تلاميذ الرحمن] ترجمه: شاعران د الله ﷻ شاگردان دي. هر څوک نه د شعر استعداد لري او نه په شعر کي د زړه
خواله او د زړه پراس ايستلای سي، ځکه دا نه يو آسانه کار دئ او نه ئې هر څوک تر عهدې وتلای سي. دروېش
دراني د وطن پياوړي او نازکخياله شاعر وايي:

دغه هنر آسانه مه بوله دروېشه ياره
د زړه په سرو وينو وينځل د غزل توري غواړي

هر کس نېرد چاشني درد محبت
اين آتش بي رنگ نسوزد همه کس را

شاعر همېشه ډير بااحساسه او بادرده وي چي خپل سپېڅلي احساسات د خپلو اشعارو له لاري خپلو
اورېدونکو ته ډالۍ او وړاندي کوي او د اولس تازه او زاړه دردونه، تاريخ، کارنامې، برياوې، خوښۍ، ناخوالي
او د کاميابۍ او خوشالۍ په وخت کي ساقي، پيمانې، د محتسب سره ټکر، بزم او رزم، او د خلوت په دنيا کي ئې
بيا د الله ﷻ ذکر په ياد او د قلم په ژبه تر خوله راباسي او د خپلي خيالي نړۍ رنگيني افسانې د تصور په رنگينه
دنيا کي تصوير کوي. بناغلي عبدالرحمان پڙواک صاحب وايي: "هر شاعر ځان ته يو جهان دئ چي يوازي دئ ئې
جهانبان دئ. شعر راز دئ او په راز باندې خبري کول په زړه باندې تجاوز او په روح باندې تېري دئ، زه پر شعر
باندي انتقاد گناه گنم".

دا هغه اوصاف دي چي ما د بناغلي الحاج محمد اسحق امانزي په شعرونو کي احساس او درک کړه. نوموړي
زما د ډېرو پخوانيو يارانو څخه دئ او په مسلکي لحاظ د عالي تحصيلاتو خاوند يو موفق نظامي شخصيت دئ. د
مهاجرت په دوره کي ئې په ۲۰۰۹ کال کي د اشعارو په ليکنه لاس پوري کړ او ژر تر ژره ئې هغه برياوې په لاس
راوړې چي مائې اميد نه درلود، چي زه په خپل وار ورته د دې برياوو مبارکي وایم. يوه خبره د يادولو وړ بولم چي د
ډېر پياوړي، ځوان ليکوال او شاعر بناغلي اجمل جان اټک يوسفزي لارښودني او مرستي د بناغلي امانزي په
مورد کي د ډېرو د ستايلو او قدر وړ بولم چي زه په خپل وار مننه ورڅخه کوم او کوروداني ورته وایم.
د بناغلي امانزي دا دوهمه شعري ټولگه ده چي په چاپ رسېږي، زه په خپل وار ورته د دې ټولو برياوو مبارکي
وايم او د خداي ﷻ د دربار څخه ورته کامل صحت غواړم. پر قلم دې برکت وي.

په درناوی

عبدالرحمن رحمانی

د ۱۳۹۰ کال د مرغومي ۲

ډنمارک

په نغمو کي ویر

(شاعر لکه هنداره)

په رشتیا چي شعر هنر او ادب دئ، مگر شعر او شاعري کسب او علم نه دئ چي د یو کتاب او د یوې ښوونځي او یوې پوهنځي په لوستلو دي خامخا لکه انجنیري، نجاري، ډاکټري د ادبي فنونو په زده کړه دي سپری کسبي شاعر هم سي.

ورځ تر بلې روښانه کېږي چي د شعر سرچینه یوازي او یوازي الهام دئ او دغه الهي ورکړه په هغه چا کېږي چي د زړه سمندرئې له انساني مینې او عاطفې څخه ډک وي. هر انسان ورته لکه په هنداره کي چي خپل ځان ښکاري او د خپل صورت او زینت د برابرولو په خاطر پر خپل سر لاس را تېر کړي او یا که پر خپل مخ یا غاړي لاس تېروي. که څه هم خلگ او عام ولس شاعران په یو چا، یو کلي، یو قوم او یو ولس پوري تړلي بولي خو شاعران بیا ځانونه د ټول عالم دردمن او خواخوږي گڼي:

په خپل قام او په خپل ځان چي زړه خوږېږي
د دې دور پر انسان مي زړه خوږېږي
چي د هر چا په غم تل راسره ژاړي
په خپل زړه او خپل گربوان مي زړه خوږېږي

د شاعر فکر لکه د اسمان لمنې چي ابتداء او انتها نه لري دهرچا په درد او غم کي دهرچا سره ژاړي نو ځکه شاعر دهرچا دې او هرڅوک خپل گڼي.

شاعر تل مینه غواړي، امن غواړي د خالق په ملکیت کي انسان ته رنگ او خوند غواړي چي د دغو دردمنو انسانانو له جملې څخه یو هم ښاغلی حاجي محمد اسحق امانزی دئ، که څه هم زده کړي ئې د ژوند په بله برخه کي ترسره کړي دي او له مسلکي پلوه یو نظامي سرتېری دئ مگر پر مظلومو انسانانو باندي د ظالمانو تېریو دومره دردولی چي د الهام شاپیرو ورته دا ټول توري (په نغمو کي ویر) له درده ورکړي او دا دئ له ښه شامته ښاغلي امانزي د الهام دا امانت تر موږ را ورساوه.

د ښاغلي امانزي په دغو ادبي ملغلو کي به ځیني فني نیمگړتیاوي وي مگر بې له شکه وینو چي ارمان او پیغام ئې ډېر دروند او د قدر وړ دئ.

د امانزي د شعر چینه دي لکه د ښکلي ارغنداو شنه باغونه تل همدا سي سمسوره او شېرازه اوسي.

امین

اجمل اټک یوسفزی

ناروي د اوسلو ښار

۲۰ ورۍ ۱۳۹۰

په نغمو کي ویر

شعر هغه الهام دی چې د انسان د احساس بیان پکښې نغښتی وي، دا احساس د نظم او یا د نثر په ډول بیانېږي.

زما په اند شعر د انسان له احساسه راوتلي شغلې دي چې د نړۍ پر نورو برخو رڼا خپروي، خو کله نا کله هم په خپلو شغلو نړیوالو ته رنگینه او خوندوره دنیاګۍ جوړوي. شعر د انسان د ودې او پرمختیا سره وده کړې او د پرمختیا پړاوونه ئې تېر کړي او تېروي ئې. هغه شعرونه د منلو او خلګو له پاره د قدر وړ بلل کېږي چې د ذهنو په اړولو او وینستیا کي ونډه ولري بېلګي ئې د دې شاعرانو په اشعارو کي وینو:

خوشحال خان خټک داسي وايي:

د افغان په تنګ مي و تړله توره

ننگيالی د زماني خوشحال خټک يم

یا رحمان بابا وايي:

لکه زه چې سخندان او هنرمند يم

بل به نه وي سخندان او هنرمند

یا په او سنیو شاعرانو کي سلیمان لایق:

هغه ځوان چې د وطن په درد سوځېږي

که سل ځله پر مخ لوبېږي پورته کېږي

ما ترې سل ځله قربان او صدقه کړې

چې د مرګ په پوله ناست وي لا خوځېږي

یا عبدالباري جهاني:

ځوانه دا څوک يې چې ګولی او روې

د خپل نيکه او خپل ابا پر کلي

دې هدیره کي دي خپلوان پراته دي

څوک ئې پرون څوک ئې پخوا ویشتلې

د وطن د غېږې څخه ليری پروت درد بدلې شاعر محمد اسحاق امانزی يو د هغو شاعرانو څخه دی چې په

اشعارو کې درد او بغاوت لیدل کېږي، دی په يو شعر کي چې ژوندون ئې سرلیک دی داسي وايي:

تازه پاني د ژوندون مي مړوي کېږي

بنسه پوهېږم چې کرار کرار رږېږي

او کله بيا د وطن شنو دښتنو ته سفر کوي او يادونه ئې داسي تازه کوي:

زړه شپېلۍ مي را پيدا کړئ چې باغو ته ځمه

د پسرلي نسيم چلېږي خپل رمو ته ځمه

او ځيني وختونه شاعر خپل د خوب په تعبیر ځان ته تسلي ورکوي او وايي:

چي رنځونه د وطن په پام کي نه وي
معلومات چي د دنمن د لاس اله سو
د دردونو خوږمن شاعر د شهيد ماشوم له حاله د خپل احساس زهيري نارې داسي غواړي د نړيوالو وغوږو
ته ورسوي، همدا ډول امانزي صاحب د هيواد په ټولو ناخالو کي ځان خوږمن احساسوي او غواړي د شعر په ژبه د
ټولو کړاوونو څخه پرده پورته کي او بيا ځي د کوچيانو د کړدۍ پلو ته او د هغوی د حاله غواړي ځان او نور د شعر
په ژبه خبر کړي:

په دنستو کي مو څپمې دي زه کوچی يم
پر بېديا مي ورځي شپې دي زه کوچی يم
لوی څښتنه فضل غواړم
مینه نشته زه تل ژاړم
د امانزي صاحب شعرونه ځکه خوند لري چي د ټولني درد او غم پکښي نغښتی دی او غواړي چي ورته هغه
لاري ولټوي چي د زخمونو له پاره ملهم وي.
د شاعر دې انساني او لوړ لید له پاره ده په نورو ادبي کارو کي هم د ډېرو بریاوو تمه لر.
زرغونه عطا ژواک

جرمني
۲۰۱۲

په نغمو کې ویر

په نغمو کې ویر زما د شعرونو دوهمه ټولگه په داسې وخت کې خپرېږي چې د پردې پسي پېټې مي پر شا او د پلرني ټاټوبي څخه خورا ډېر ليرې په داسې يوه خاوره کې ژوند کوم چې بشر دوستي، انسانيت او د خلکو مهربانه زړونه ئې په نړۍ کې نظير نه لري او د طبيعت داسې ښکلا لري چې د هر تېرې تنده پکښې ماتېدلای سي سربېره پر جگو غرونو، شنو درو، ښکلو ښکلو اېشارونو، گڼو ځنگلونو، ښايسته سمندري ساحلونه، په زرگونو لوی او کوچنی جزيرې هم لري حتی په شمالي سيمو کې داسې تفريحي سيمې سته چې د دوبي شپېر مياشتې ورځ او لمر پر ځلېږي مگر په ژمي کې شپېر مياشتې شپه او توره تاريخه وي له دې سره جوخت ټول په دې پوهېږو چې گران هيواد افغانستان د تاريخ په يوه داسې ستونزمن، پېچلي او خواشينوونکي پړاو کې رانغېستی چې گوت گوت ئې د بې رحمانه جنگي اور په لمن کې سوځېږي، چې هر کور او کلي ترېنه زيانمن سوی او هيڅ داسې څوک نسته چې د دې اور څخه په امن کې پاته سوی وي. د هيواد دننه او دباندې د بااحساسه او دردمنو افغانانو زړونه ئې رنځور کړي، وينې ترې څاڅي چې غلبلې ئې د مخکې د کرې تر هر کنج او کناره پورې رسېدلې دي. يوازي افغانان دي چې د دغې تباه کوونکې غميزې په غم کې سوځي، دوی د نړۍ په هر گوت کې چې ژوند کوي ارام نه دي کښېنستلي او خپل گران ولس، هيواد او وطن مرستې ته ئې د خپل توانه سره سم وردانگلي، څوک ليکنې کوي، څوک شعرونه وايي او څوک ويناوي کوي څو وکولای سي له دې لارې نه يوازي خپل بلکې د نورو اړوند کسانو روحي او له درده ډک غمونو ته ارامش او تسکين وبخښي. زه هم د دغو افغانانو له ډلې څخه يو کس يم چې ژوند په ناروي هيواد کې کوم، مگر چرت، فکر او احساس مي تل د گران هيواد او خپل ولس سره تړلی په ټولو دردونو ئې دردمن يم او د خپل نيمگړي توانه سره سم مي خپل د زړه او فکر احساسات د قلم په څوکه په يوه شعري ټولگه کې اظهار کړي څو وکولای سم خپل د زړه درد نورو هيوادوالو ته بيان او ورسره غمشرېکي وکړم. دا دئ اوس دوهم ټوک (په نغمو کې ویر) تر سرليک لاندې خپلو خلکو ته ډالۍ کوم. لکه چې پخوا مي هم ليکلي وه زه مسلکي ليکوال او شاعر نه يم که چيرې زما د شعرونو په ټولگه کې تخنيکي نيمگړتياوي موجودې وي هيله لرم په خپلې پوهې او علميت سره ما وبخښي زه مخکې له مخکې ستاسې د احسان ممنون يم. په دې اړوند د پښتو ژبې د درانه، قدرمن ليکوال، ژورنالست او پېژندل سوې تاند شاعر ښاغلي اجمل اټک يوسفزي او د کندهار، کندهاريانو او افغانانو زړونو ته نژدې نامتو هنرمند محترم استاد عبدالرحمن رحمانې صاحب څخه د زړه له کومې مننه کوم چې د دې ټولگې په راهنمايي، تصحيح او ښکلو مشورو سره ئې د خپلو هيڅ رنگ ادبي مرستو سپما نه ده کړې او ما ته ئې د ليکلو داسې ډاډمن توان رابخښلی چې زه ئې په کامله توگه تر احسان لاندې او متشکر يم.

همدارنگه د محترمي خور زرغونه عطا ژواک د راډيو افغانستان پخوانۍ نطقي، ژورنالستي او ادبيې څخه اظهار د سپاس کوم چې لکه خپل مهربانه پلار ارواښاد مرحوم محمددين ژواک غوندي چې د پښتو ژبې نامتو اديب، ليکوال او شاعر وو د هغه په شان خپل ښه نيت او ښکې هيلې د هيچا څخه و نه سپموي او غواړي د هغه مرحوم لاره تعقيب کړي او زما د ټولگې په اړوند ئې خپلې څرگندونې تاسو هيوادوالو ته ډالۍ کړي دي زه بيا هم د دوی څخه ډېره ډېره مننه کوم.

په درنښت

محمد اسحق امانزی

ناروي ۱۰ اپريل ۲۰۱۲

عمومي شعرونه

زه کوچی یم

په د بنتو کي مو خپمې دي زه کوچی یم
پر بېدیا مي ورځي شپې دي زه کوچی یم
لوی خښتنه فضل غواړم
مېنه نسته زه تل ژاړم
دړي وړي مي چارې دي زه کوچی یم
رحم وکړې چې رنځور یم
خپلي خاوري کي منصور یم
د بابا مېني سپېرې دي زه کوچی یم
پښتون زما سکني وروردئ
لر تر بره زما کوردئ
بنکلي بنکلي يې شپلې دي زه کوچی یم
ابا سين ته زه کوچېږم
د امو سره اوسېږم
پسرلي کي مي مېلې دي زه کوچی یم

نه یوازي به خوارېږم
هم پرتا باندي کرېږم
ترستم لاندي مي شپې دي زه کوچی يم
نن چي زه په اور سوځېږم
لا به خومره نور وریتېږم
شاوخوا مي غلبلې دي زه کوچی يم
د کوشان په دبدو کي
د پښتو په سلسلو کي
هره خوا زما رینې دي زه کوچی يم
د هندو کش د غره سرونه
د پامیر غرونه د پښتونه
پلني پلني مي خېمي دي زه کوچی يم
کوچ په شا و هم منزلونه
گزومه ټول واټونه
زما د تورو ازانگې دي زه کوچی يم
گوره واوره پښتون وروره
زه او ته د پښتون کوره
راپسي ډېري گيلې دي زه کوچی يم

راسه لاس په لاس کې ورکړو

د يووالي لار مو سپر کړو

هره خوا توري تيارې دي زه کوچی يم

کله گرځم په کابل کې

شپې کومه په زابل کې

د پلرو مي هديرې دي زه کوچی يم

نځ را پورته د سوري کړئ

جوړ همت د ابدالي کړئ

د ميرويس مو بڼې جرگې دي زه کوچی يم

پېښور مي د کور غېږه

کندهار مي د مور غېږه

پېغلي نجوني زرغونې دي زه کوچی يم

تور ماتم د مغوليا نو

جوړ قانون د ځنگليا نو

مخ ته نوي دسيسې دي زه کوچی يم

څوک رمې راخځه غلاکړي

نور کښتونه مو تالا کړي

د هر چا پر ما حملې دي زه کوچی يم

دعا و کړئ مومنانو

د قومونو عالمانو

د وحدت بنې نتيجې دي زه کوچی يم

په هر ځای کي جوړې شخړې

ټولي لاري دی ترلي

د د بنمن راته پلمې دي زه کوچی يم

راځئ ملا و ترو خپله

سرمو جار کړو يو تر بله

په يووالي کي فايدي دي زه کوچی يم

خپل منځي دېوال به وړان کړو

ټول به يو کورگی ودان کړو

زړې د کړنو مفکورې دي زه کوچی يم

امانزیه زړه به بنا د کړو

د پښتون کور به آباد کړو

د اولس دا فيصلې دي زه کوچی يم

۱۹ دسمبر ۲۰۱۱ع

ناروي

پښتو ژبه

مور مې ما ته پښتو ژبه ده نه ښودلې
 لا ماشوم وم ما خبرې پرې کولې
 په خيال پوځو سوم روان د پښتو کورت ته
 په گونگۍ ژبه ورتلېم د پښتو لورت ته
 زما د ژبې قلم مخ پر غوړېدو سو
 تکلېم مې د هر شې پرې پوهېدو سو
 ماشروع کړې ليک او لوست په پښتو ژبه
 ځکه اوس راتمه افضله خپله ژبه
 د پښتو ژبې ويي وياړ مې په نصيب دې
 فکر کړم مهريان راتمه حبيب دې

چې مې زړه ته پښتو ژبه راډېوه سوه
 د وجود په هر سلول کې مې خپره سوه
 سرمې جار اولاد مې جار تر پښتو ژبې
 زما تر مرگه پر زړگې مې نوشته سوه
 ما چې مالگه ده ځکه چې د څو ژبو
 په خونو کې پښتو راتمه خوږه سوه
 سر تر پايه ده کامله په خپل توان کې
 ځکه ما ته د خپل مور په مرتبه سوه

په لوستلو د کتاب کې ئې لـذت سـته
 افتخار ئې د بابـانیکـه شـمله سـوه
 که څوک ستا په ارزښتونو پوره پوه سي
 دېر بـاور دئ تاريخـه ځنـي گونـه سـوه
 د جهان په تمدن کې ځان سمبال کړه
 ستا په زده کړه پښتو ژبه معجزه سوه
 ژبه هم په علميـت پـوري تـړلـي
 علميـت که ځلـوي بـه و سـيله سـوه

زه پـه و هـېر يم تـه کـرې بـرې بـه پـرمانـه
 په خپل وس باندي ځو وړېرې بڼه پرمانه

تل پـر تـا د دښمنانوسـترگي سـرې دي
 هـره ورځ د ظالمـانو د سـيسـي دي
 په تاريخ کې بڼه څرگنده دا بيان دئ
 سل په سل کې مې دا فکر دا گومان دئ
 د لسـتونې مـاران هـم سـته پـه بـغل کې
 دلـه دلـه د تـهـمت وې پـه درشـل کې
 تـا تـه نـا سـت دي دښمنان بيا په خزه کې
 چي تـه ورا نـه دوی بـه گـرځي پـه مـزه کې
 اي پښتونه غيرتمنده په خبرو نه شل کېرې
 په عمل کې فکر وکړه سوال په دلـه بڼه حل کېرې
 خيـري و بـا سـئ د زړو نـه د عـقـدې خـبري پـرېرې
 اساسي خبري نـوري د گـيلـي خـبري پـرېرې

د قدرت خاوندان پام نهه کړي و تاته
خپل مقام په تاساتې نهه گوري شاته

هر پښتون چي په پښتو ژبه هـو و کـړي
خپل د سر په قرباني هغه پوره گـړي
په پښتو د هـو وييل قوي قانون دئ
نذير نشته پر جهان که يـې پرتله کـړي
کا کـړي پښتو خو نـوره هـم غښتلي
که څوک غواړي يو وار بيا دې تجربه کـړي
چا چي کـړي وي پښتو په يو مطلب کـي
مطلب سر ته رسوي يا مرگ پرده کـړي
نن چي هر پښتون مين پر خپل پښتو دئ
د بابا ميراث دي سترگو ته رانجه کـړي

زما ژبه چي پښتو وي زه پښتون يم
که مـي ژوند پر ختمېد و وي زه پښتون يم
سپلني تر خپلـي ژبـي او پښتو سـم
که مـي لار پر هر هـديرو وي زه پښتون يم

افغاني خوانان په تـا باندي وياړېږي
پښتني پغلـي ملا لـي را يـادېږي
تاريخ مور ته به څرگنده رانـودلې

د پښتو تو نام وینه ویننې قریبې انېرې

اوس اظهارد پښتو کېرې په جهان کې
عملې پېژندنې دل کېرې په بیجان کې
ضرورت سته پښتانه په خپله پوه سې
خرگند رول یې را بنې کارېرې په بنه شان کې

د بنې منانو ته خرگنده بنې پیغام دې
د پښتو ژبه پخه که ورته پیغام دې
نام را ده هلې خلی بې فایده دې
په ورورې کې ته مت مه که الو الزام دې

هدایت مور ته را کړې سید جمال الدین افغان دې
پر دې ژبه زده کول یو بنه کمال ده بیان دې
خپله ژبه هی رول بې کمه والی ده
پورته اوره که دې پرېرې اور په خان دې

پښتنو کور مور او باد نن په پښتو کې
غلیمان غواری جوړ سوی کور دې وران کېرې
نن د چال او چالېزې خبرې دېرې
که لاس برسې ته په خان پورې حیران کېرې
سیاسې تجاران ستان نارې وهی تل
په خیرن زړه خرخول دې په یو آن کېرې

خپل د لاسه همپشه په زړه زخمی یې
په پیسو دې خرڅوي کاردن ناخوان کړي
خپله ژبه دې ساته بیداره اوسه
پښتو ژبه به دې لور نام او نښان کړي
تجربې راته ښودلې د ښمنان د ژبې څوک دې
سته ناوړه پلانونه د پښتون فرهنگ ویران کړي
د پښتون یوه پښتو ده چې تر مرگه پر ولاړوي
امانزې چې پښتو غواړي خپل وجود به تر قربان کړي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱ع

هویت

که د بڼه قلم خاوند یې خا طرات نوشتته کېږي
 خپل هویت څرګند وای سې څوک په شعر کې پوهېږي
 لږ په سوچ د خپل وطن سه کمبودي د هري لوري
 خلګ د پرورتته محتاج دي چي اذهان په تنویرېږي
 پرېږده ډیره دورنگي نن خپل اصلي مخ دي بڼکاره کړه
 هغه وکړه چي ضرور دي څه چي ستا په وسه کېږي
 هیڅ ټو خېږې نه په خپله نه قلم په لاس کي اخلي
 جګ پر لوره غونډی ناست یې صرف بیان درته رسېږي
 ظالم جانسه سد دي خلاص کړه شرارت کي گټه نسته
 مرسته وکړه د اخلاصه چي د زړه په مینه کېږي
 ترازو په لاس کي واخله د انصاف سترگي بینا کړه
 خپل سرحد دي بر ملا کړه مور ته هر څه معلومېږي
 خپل ژوندون ته فکر وکړه ټول عبث در ځني تېر سو
 کوم کارونه چي دي کړي لاس دي تش مخ په تورېږي
 سردي کښته که گرېوان ته مه گډېږه ډېر بي ځایه
 برخه ستا به د دي کاروي امانزي ته نه رسېږي

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۰

هوش

هوشه ولي لېونى يې د زړگي څخه جلا سوې
 ستاسي دواړو يو لار وه ته نن ولي بې وفا سوې
 مصلحت په منځ كې نسته دارمان لاري مو دوي كړي
 زړگى تل په اور سوځېږي ته د غم سره پخلا سوې
 پرديسي د وطن گوره هره ورځ پرده حمله يي
 ته اوچت كړي پروازونه د نژدې نه په خدا سوې
 ديدنى د غم وگوره چي پر زړه باندي تېرېږي
 ستا قسمت چي ورسره وي بيا هم هلته په هاهاسوې
 ارمان يود وطن مينه لوړ هدف ستاسي په گډه
 امانزى به وي خوش حاله كه ته زړه ته همنوا سوې

۰۴ سپتمبر ۲۰۱۰

هنر

روزمـره چـاري سـمبال پـه سـعادت کـره
ځان پـه کـسب او کـمال بانـدي عـادت کـره
هنـر زده کـره ډـېر هـوسا بـه يـې پـه ژونـد کـي
بـې هنـره فـکر هـيڅ نـه وـي پـه خوـند کـي
بـې کـمال بـه مـحتـاج د بـل د لاس وـي
پـرا بـلمونـه بـه قـطـار زړه پـه و سـواس وـي
مـوراو پـلار کـه د اولاد خـير خـواهي غـواړي
ډـېر ضـرر و رـوړ بـل بـه ډـېر و هـد پـوهي غـواړي
کـه خـوک هـڅ هـد تـعلـيم کـري امانـزي بـه
ثـمـره بـه يـې مـثـبـتـه وـي لـا لـي بـه

ناروي ۲۲ اپريل ۲۰۱۱

نوبهار

د ژوندون په نوبهار کي زړه بلبل سو
 لېونۍ سو د هر لوري نه اوربل سو
 لالهانده ډوب تر سره په خيالو کي
 شپه او ورځ به د چرتونو سو سره مل سو
 د چاري لاري ستونځمني وي په منځ کي
 د پاک رب څخه د مرستي په اټکل سو
 په پاک نيت تمنا وړاندي سو څښتن ته
 منځ په وړاندي وروان د هغه گل سو
 تزلزل او وسوسې هيچاني سو وي
 ناچاري وه تصميم جوړ هلته توکل سو
 د خالق مهرباني چي در سره وي
 منځ ته درومه بي له خنده هدف خپل سو
 په پاک زړه مرام حتمي به حاصلېږي
 امانزي درب احسان راسره تل سو

ناروي ۰۹ نومبر ۲۰۱۱

جنگ

زموږ ولس په اور سوځېږي	ټوله گورو چي په جنگ کي
جنگ مو کور په کور جوړېږي	سوله خغلي زموږ د ميني
د وطن تر مور تېرېږي	خپلي گټي معتبري
زورور په زور چلېږي	جنگ د ژونديو وسيله سوه

داد جنگ پيغام د چا دئ

خوند يې تريخ تر زهرو بيا دئ

ولسونه ټول تباه سول	جنگه ته څومره ظالم يې
لوی کورونه پو پناه سول	تپل سوی پر عالم يې
هغه چالره وردرومه	ته د چا په اراده يې
زه هم سولي ته ورځمه	ته به هم يې ستړی سوی

رنگ دي ورک سه رانه تېر سه

نه دي گورم رانه هر سه

موږ بېزاره سوو له ده نه	خپل مرگی در سره بوزه
هره ورځ يې زه گندمه	پر هرونه بيخي ډېر سوه
موږ بې تانه هم راضي يو	جنگه څه په مخ دي بڼه سه
بېخي ډېر تپي تپي يو	لږ مو پرېږده پر ارامه
ته پر ما بل منلولی	ته پر موږ يې بل تپلی

ستا په غېږ کې تباهي ده

کور په کور سرگرداني ده

سپين سترگي او بي شرمي ده

پر ولس مي بيغوري ده

پېرزوينه دي وحشي ده

زمور دي هر شه لولپه کړل

کله لوبېږي د خروشه

په غضب د خدای اخته سې

اور دي واخلي ستا نیتونه

امانزی بنیرا کوینه

ناروي ۱۲ اکتوبر ۲۰۱۱

نغاري

نن د سولې او ازوننه پورته کېږي
پورته کېږي نغاري ستاد همست دي
د سرليک خبر شروع سي لسه افغانه
افسانې پر هر مقام ستاد غيرت دي
که هر څومره کتابونه نوشته سي
زما وطنه هنگامې ستاد عزت دي
چې سر و نه افغاني پر تاقربان وي
پون عمل کېي جذبي ستاد الفت دي
دېنمان په توطئو کېي درته ناست دي
امانزیه دوی پر ضد ستاد وحدت دي

ناروي ۲۳ جون ۲۰۱۰

نصیب

خپل د کوره مسافریم هوس تل بهار ته کېږي
 ماشوم توب چي را پياد سي هيله خپل ديار ته کېږي
 بنکلی غرد خپل کوهک مي جگ و سترگو ته ولاړوي
 د همزولو مجلسونه چمن گل کوهسار ته کېږي
 چرت وهم د بابا ژوند ته بنه باغچه وه د انارو
 مجلسونه سراجي کنبی يي خو خه چل انوار ته کېږي
 مازد يگر به مور ختلو د کوهک د غره و سر ته
 شا او خوا به تماشا وه سيل بل گلزار ته کېږي
 مسخرې ټوکي ټکالي د همزولو وه په منځ کي
 خوشحالي تر حده تېره زړه بالکل سردار ته کېږي
 مسافر خيالونه گوره هر گړي خغلي وطن ته
 امانزی نصیب ته گوره زما اټکل کندهار ته کېږي

ناروي ۱۰ مارچ ۲۰۱۰

نبض

خوار زېږگي هغه نبض دي کله ارامېږي
اوراخيستې ټول وطن په جنگ کې بيا
فشار لور سو ضربان نه کرارېږي
افغانې بچيان ولاړ په ننگ کې بيا
خپگان سته چې لا ترڅو به تکرارېږي
سوله راسې خوشحالي په شرنګ کې بيا
پرگرېوان چې دي سرې او بنگې را بهېږي
ځيگر پرېږده چې رنځور په ترنګ کې بيا
امانزیه ټولنه خلګ را پوهېږي
شريانونه سول کمزور په منګ کې بيا

ناروي ۱۳ فبروري ۲۰۱۱

منطق

د ژوندون په سخت پېراو كې د منطق لاري دوي كېږي
 څوك تېشه وهېي و ځان ته څوك د نورو غم كې كېږي
 دا ضمير د يو انسان دى د انصاف تله په لاس كې
 عقل هوش د ځان په گټه يا وطن زړه كې گڅېږي
 څوك يوازې د ځان غم خوري څوك د لسوز پر خپل ولس وي
 په انجام كې ټوله خلك د سپين سان كفن كې لوبېږي
 وخت د عدل په مېزان كې خپل عمل د لاري مل وي
 څوك توبنه لري د ځانه په خپل نيت كې هوسېږي
 يا پنبېمانه پر خپل كار وي د چارې دروي تر لاسي
 ټوله شته ورځني پاته دېر افسوس ورځني كېږي
 امانزې په دې باوري يم گټه بنه ده مستقبل ته
 ندامت په منځ كې نه وي ژوند په دوره كې تېرېږي

ناروی ۰۲۰۲۰۱۱

ملهم

نن می بیاد وطن غم راتسه سور اور دئ
ورتسه گورم زړه کباب هلتسه جوړ شـور دئ
د گلونو پوپه امیـد بـورا کپـږي
یا پتنه گوندي انگار کي ورتسه کـور دئ
د وطن د گلـو بـوی د زړه ملهـم سـي
امـانـزیه د وطن مینـه تـکـور دئ

کابل ۱۲۰۲۰۱۱

معما

د ځوانانو منځ ته پروت یو کوچنی سوال دئ
د جواب لپاره د پسر کمکی مهال دئ
درې عددده یو تر بله سره ضرب کړي
بیا درې واړه خپل په منځ کي سره جمع کړ
که جواب د ضرب او جمع په یو شان سو
جواب درست دئ امانزیه ذکي ځوان سو

ناروي ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۱

لیونیه

سد دي خلاص کړه لېونیه پرابلمونه خورا ډېر سول
 اصلي چاري خولا پرېږده بد نیتونه خورا ډېر سول
 وخت ضایع پر علمي کار گره که څوک گټه ځني واخلي
 بد غرور او غوسه پرېږده هدفونه خورا ډېر سول
 په بڼه نیت او پېرزویني مطلب ټولنه حاصلېږي
 عقده و بیا سه د زړه نه غټه سوالونه خورا ډېر سول
 ارام فکر سرگردان دئ څه مطلب لري په زړه کي
 خودخواهي کي پښېماني سته تهمتونه خورا ډېر سول

د نفاق او بد نیتیتو تاوان ډېر وي په ژوندون کي
 شا وخوا ته بڼه وگوره بد چمونه خورا ډېر سول
 څه په کار دي ما او تاته شرایط ډېر حساس سوي
 مهم فکر د وطن دئ لور ږغونه خورا ډېر سول
 د افغان کور که خالي دي د اندېښنو او تشویشو سي
 بیا به ورځي د حساب وي تور کارونه خورا ډېر سول
 په انجام د ژوندانه کي نابغه هم لېونی سي
 پوه زیړک عالم پوهېږي چي دردونه خورا ډېر سول
 کاشکي ډېر مو وای لید لسي چي سپرلای مو پوښتني

تو پیر نسته ډیر په منځ کي پت را زونه خورا ډیر سول
ا مانزیه پردې سوي ده د وطنه بېگانه نه یو
حوصله نور هم په کار ده لوی خیالونه خورا ډیر سول

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۱

لمبې

د وصال لمبې په زړه کې پلنډه کېږي
هوسونه په کوڅو کې پورته کېږي
په بربددن د بېلتون تېبې بندې وېرې
سورزگېرۍ مې په ځگر کې غوټه کېږي
شنه باغونه د وطن چي را په یاد کېږم
زړه مې گوره چي هوس يې ورته کېږي
اخترو کې د وطن بنه خوشه حالې وه
د افغان د زړو خونې ته هڅه کېږي
افغانې چرتون ته الوزي وطن ته
امانزیه امید سته چي یو څه کېږي

ناروي ۱۰۶۲۰۱۱

کوچی

د کوچیانو په خېمه کې بنایسته پېغله ولاړه
لاس او پښې یې وه سره کړې نړۍ لښته جگه غاړه
سپین بدن سپین یې غاښونه د سرو شونډو په کاسه کې
داسې برېښي د غاټول غوټۍ چې وي په سحرکه کې
سور بارخو پر ځلېدو سوچي د لمر وړانگه پر راغله
شاه پېری ورتنه عاجزه بڼه کلی مخ تر هر مهاله
بوري سترگي غټې ورځي تورو بڼستان یې ځلېدله
جگه پزه لوره ونه سره سالو کې تاوېدلنه
تصویر راڅخه ورک سوچي دا څرنگه بڼه کلا ده
د څښتن قدرت ته گوره په سپین مخ کې بڼه جلاد ده
افغانی لباس په تن کې پر گنډلي متیکې وي
د سپین زرو پایز بوننه په نکر ورو بڼاندي پښې وي
سپین مړوند کوتک په لاس کې د گاش خواته سوه روانه
وریې خلاص کړ خپل پسته د باغ لور ته تلل خوش حاله
دې پېولنه سل پسته د انګورو په باغو کې
هم یې لږڅه زمزمه وه چې به تلله په کوڅو کې
خیال په زړه کې طوفانی و ټول غرور یې افغانی وو
امانزی شاباس پروایې ټول همت یې پښتني وو

ناروي ۲۰ اگست ۲۰۱۰

عبادت

د ژوند سمدسمه لار اختیاري پېر روانې پرې
څو دې عهد او پیمانې پېر درې پرې
ستا چي عقل او منطق قلب ته تسلیم وي
دهغه ارزو قبولې پرې ترې لېرې
زړه چي غواړي اطاعت د خپل مالک کړي
خودسري پکښې کي نسته تر جارجا پرې
که په نیت کي څوک صادق وي خپل وطن ته
داسي خلگ مځ ته کړه تر شات ته کړې
چي لایق د عبادت تات ته معلوم وي
امانزیه په خپل توان تر قریبانېرې

ناروي ۲۷ اپریل ۲۰۱۰

عالم

که څوک څومره لوی عالم د زمانې سې
چې ملاتړ یې اولس نه وي بې فایده یې سې
سرزوري کې د پرتاوان چاته رسپړې
بریتوب د ټول اولس په پرگنې سې
که د عدل او انصاف عمل ناتوان وي
امانزیه داسې کار کې هغه خپله بې پردې سې

ناروي ۲۵ اکتوبر ۲۰۱۱

کفن

هـره ورځ نـوي د اـمونـه دـي وـطـن تـه
زړه کـي حـک زـاره چـلـونـه وـي مـيـهـن تـه
پـه ظـاـهـر کـي د سـمـبـال غـوړي و عـدې دـي
پـه بـاطـن کـي د سـيـسـې جـوړي چـمـن تـه
اـخـر خـو مـر هـ د رـواغ و اـيـي خـپـل و لـس تـه
لـوړ طـاـقـت کـمـزورۍ سـوی يـي شـکـمـن تـه
پـه اـنـجـام کـي د اـفـغـان تـاـرـيـخ تـه ځـيـر سـه
تـول د پـاـيـلي پـه مـقـصـد يـو دـي د بـنـمـن تـه
فـرـيـبـکـاـر د خـپـل هـوـيـت خـخـه خـرگـنـد دئ
اـمـانـزـيـه اـر مـانـځـي د دـوی کـفـن تـه

ناروي ۱۱۰۷۲۰۱۱

گیله

ژوندون تېر سو خو ار زړگیه هیله پرې پرده
 ټول دي وليدل په سترگو گيله پرې پرده
 خه چي تاپه نیت لرل و خپل وطن ته
 ټول لاهو سول په درياب کي سيمه پرې پرده
 بي غوري د خپله لاسه په مرچل کي
 خپل سري وه په په باطن کي هخه پرې پرده
 د نفاق زني پي په برخه د پښتون وي
 په کلو دي وليدل ه دعوه پرې پرده
 ترخي شپي به تېرېدلې په تشویش کي
 د سبالپاره نورو وسوسه پرې پرده

جوړېدلې توپي د خپل ملگرو
 سترگي سري وي پر چوکي چي هغه پرې پرده
 کفاییت د مشرانو د پر کم زور و
 گام تر واخلمه نور ترخه دسيسه پرې پرده
 خیانت چي هم ردیف ته لوگناه ده
 امانزيه وخت سو تېر نور قصه پرې پرده

ناروي ۱۰ جنوري ۲۰۱۰

گل او بلبل

په مابین د عاشقانو کښې گیلې وې وې
 راز او نیاز کې همېشه جوړې پلمې وې وې
 که د مینې په خپو کې څوک لاهو سې وې
 هر شېبه د دوی په یاد کې خاطرې وې وې
 گل گل د خپلې مینې نه شا کې دئ
 اند پښنه چې بلبلان بې وسیلې وې وې
 گل فریاد کړې توري شپې څنگه سبکې وې
 د بلبل زړه کې لیکلې ترانې وې وې
 گلان ځان سینگاروي چې ژر سهار سې وې
 بلبل ډوب د عشق په خیال نوي نغمې وې وې
 د لمر څرک کې گلان ټول په تبسم سې وې
 بلبل ژاړې گلان خاندي زمزمې وې وې
 لمر توده لمن پر هر لوري خپره کړې وې
 زړه د گل او د بلبل کې اند پښنې وې وې
 په شېبه د وصال دواړه نه مېرې وې وې
 دواړه غرق پورته د مینې ولولې وې وې
 څوک چې سوځي ځان د مینې په لمبو کې وې
 اما نزیه د دوی منځ کې زلزلې وې وې

ناروي ۲۳ جولای ۲۰۱۰

صبح

صبح ژر مور ته را درومه اولس ټوله انتظار دى
ټگم اړان دي په مزو کې نېسه همکار ورتنه اغیار دى
بد بختي ده په وطن کې هره ورځ دردونه زېږي
غم د چاپه کور کې شين دى چې و خاوري ته غمخوار دى
اوس عجبته زمانه سوه ورورد ورو پرته چې نېسه دى
مرسته پر پرده ځنې تېنې توطئه ده د روزگار دى
څوک فرياد د لوبې کې ځنې مست وي په چرچو کې
انساني معيار ورک سوي د مذهب څخه بېزار دى
پلانونه د بل پنگ دي نور هر څه ورځنې ورک سوه
امانزیه سويل وکړه ضمير نسته دغه کار دى

کابل ۱۱۰۲۰۱۵

غمونه

هـره شـپه وې مېلمانـه زړه کـي غـمـونـه
رانـه تـبـتـي پـه شـبـو لـيـري خـوبـونـه
حـمـلـي وکـړي پـر د مـا غـبانـدي چـر تـونـه
هـر گـړي مـي خـوار زړگـي پـه رنـخـو وړې
د بـلـتـون خـپـي دې پـور تـه کـنـتـه کـړې

را پـه يـاد کـړم د و طـن بـنـگـلي کـنـتـونـه
پـه هـر بـاغ هـره باغچـه کـي يـي گـلـونـه
پـسـر لـيو کـي د مـشـکـو وې عـطـرونـه
کاشکـي خـلگ هـم بـيـنا پـه رو بـنـايي وای
د علمـي زده کـړو لـپـاره فرـصـتـي وای

د بـر افسـوس د و طـن غـم پـه زړو کـي نـسـتـه
پـر مـخ تـلـلي تخـنـيک هـم پـه لاس کـي نـسـتـه
هـيـخ زړه سـوي يـي پـر ولس پـه پام کـي نـسـتـه
خـکـه فـکر هـلتـه د بـر کـوي مـزلونـه
بـي اخـتـيـاره مـي د خـيال وې پروا زونـه

غم د هـري لـوري خـغلي د زړه کـورتـه
 بـې حـسـابه وروان وي لکـه پورتـه
 چـي مېلمـه وي مـه پوښـتنه کـوه نـورتـه
 هـم د شـرقه هـم د غـربـه را کـوچـېري
 د بـر ظـالم دئ هـيڅ يـې زړه نـه راسـو وچـېري

د ايسـاف د بـر قوتونـه مېلمانـه دي
 مېشـته سـوي د ترور يـزم پـه نامـه دي
 ټولـه موخـه يـې خرگنـده پښـتانه دي
 صـداقت نـه معلـومېري پـه گفـتار کـي
 هـره ورځ نـوي وعـدي وي پـه اظـهار کـي

پـه عـمل کـي دورنگـي راتـه ښـکاره سـي
 پـه دوسـتي کـي نـژدې خـپل هـم بېگانـه سـي
 پـه صـحبت کـي تـر مطلبـه يارانـه سـي
 ورتـه گـورم بېخـي د بـر بانـدي خـورېم
 چـي يـې ويـنم هـر شـبه زړه کـي کړېم

بـې غـوري چـي مخـامخ سـي پـه وروري کـي
 چـم بازي هـم مـروج سـي پـه دوسـتي کـي
 بـهـانې دي تراشـل کـېري پـه يـاري کـي
 صـداقت پـه زړه کـي نسـته صـرف بيـان دئ
 د ښـه کـر ودرک يـې ورک پـه ټولـه تـوان دئ

ټول بې ځايه كوښښونه څه لپاره
 اخير ټولنه يې وروان پريږدو لاره
 سپين كفن ته به ورلو وپرو بيله سواله
 چې پوه نه سي څو كد مرگ ژوند په سرحد كې
 خپل د نيت نتيجه وينې په لحد كې

فكر نه كړي فيصلې وي بې انصافه
 په ژوندون كې پر خپل ځان وي خود كفافه
 معاملې چې تل كوي نه وي شفافه
 دغه ټولنه سپكاوي ده شرافت ته
 توهين كېږي د هر لور نه عدالت ته

په پيسو باندي خوشحاله خپل زړگي كړي
 په نامه د پلار نيكه تل شرمگي كړي
 په ټولنه كښي فاميل ته نام بدي كړي
 سپين سترگي ده هـيـڅ د خدايه نه بېرېږي
 سترگي مړې كړي د عالمه نه شرمېږي

هر مجلس كې لوي تسبيح غټي خبري
 په هر بحث كښي د مطلب خوږې اتري
 ځني وخت لا په دروغو پسې غلبي
 دا عجبانه زمانه سه سوه امانزيه
 تاوانونه رسوي خپل كنه پرديه

غروب

د اسمان پر مخ چي سرې لمبې نڅېرې
تاريکه ورسره مل وي که رڼا
د فلک غروب سور رنگ دئ اختيار کړی
د بڼه کلا تصور نه که پرې زړه زما
که بڼه یست پسې موجونه د تيارو سي
اما نزيه شپه تېرېرې سسته سببا

د سمير ۲۰۱۰

عیان

که ټولني ته عیان سوي پوه دوه ژبني
خیردي غواړه چي ثابت دي خپل هویت کړي
په دروغو خپل عمل هـیـخ نه پوښـپـري
دورنگي به کله پټ تل حقیقت کړي
که څوک سترگي پوټوي د واقعیت نه
په باطن کي ځانتـه جوړ بل مصیبت کړي
نـه به دا وي چي د پوهي لاره خپل کړي
په رڼا کي به ملت ته مل عزت کړي
پایلي ټولي به پوښـپـري وي فریبکار ته
امانزیه لـرـدي چـرت و هـل عـادت کړي

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

عندليب

عندليب چي ټولنه شپه زړه په هوس و و
خوار زړگي په انتظار په خپله هوس و و
سحرگاه د لمر په څرک کي چي گلزار سو
لېونې د يار په مينې کي بهار سو
شنه اسمان ته پروازونه ځني کېږي
سړي غوټي دي چي غوږې پلني کېږي
نامراد هوس نږدې سو حقيقت ته
عشق رشيتي پر ليدو سو واقعيت ته
که حاصل کړي راز او نياز د زړه له کومي
امانزيه پورته کبته هلته درومي

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

عمر

ژوندون تېر سوډ پېر را پاتې ته عمر نسته
 زړه زهیر سویم بې توانه سپر نسته
 هره ورځ نوي دردونه را بنځکاره وي
 دوا خورمه لاس او پښې را زولانسته وي
 بینایي د سترگو ورځ په ورځ کمېږي
 د زړگي رگوننه هره ورځ سستېږي
 هر قسمت د بدن نوي پلمې غواړي
 که نری شمال راځي بهاني غواړي
 د نناوړه مرضونو مورريزش وي
 سپرې تبې ورسره یان نورلرزش وي
 د ځيگرو وضع خرابه سي بې حده
 تداوي ته ضرورت سي بې سرحد
 دوانه کوي تاثیر پر مکرور باندي
 عام او تام په ارامي که لږ خوب کاندې
 په غذا کي لږ پرېه زورت ته ضرور دئ
 ماچي کي تجربې دغه ضرور دئ
 که سالم وجود پېرزودي خپل پرځان وي
 امانزيه د ورزش دوسه تي پرتوان وي

ناروي ۰۱ اکتوبر ۲۰۱۱

علم

د علم په رڼا کې څوک پوره نه وي له ځانه
که هر څومره زده کړه وسې بیا هم لږ یې له گمانه
یو سپړی ولي مغرور سې چې یو دوی خبرې زده کړې
تحصیل وکړې خپل لپاره ځان او چت بولي له چانه
توقع له هره ځوانه علم زده کړې خپل تر وسه
له دانان نه اولس غواړي عمل ډېر سې له توانه
د غرور بام ته مه خپڅه خدمتگار د خپل ملت سه
تجربې دغه بنو دلي مرستی ډېرې کړه پرېمانه
بخیلې پر وروڼو موممه کړه مشوره د امانزي ده
لږ هوس به موقتي وي خوښی نه وي له رښتیا نه

ناروي ۰۸ سپتمبر ۲۰۱۱

عقل

ناکرار زړه مې بېدیا ته په هـوا سو
عقل نه ورسره ځي په ملگرتيا
په بڼا یستد اروپا زړه په سودا سو
فکر نه ورسره کړي ډېره ملتيا
که بېلتون د خپل وطن سره پخلا سو
ټول به ځي پریووه لاره په رشـتيا
جوړ احساسه د وطن خدمت که ستا سو
دنده بولـه واقعـي لـه فـکره ستا
امانزیه که دي زړه د غم په خوا سو
خپل وطن لره ورځه څو ځله بيا

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱۱

عدالت

کاشکې داسې یو اصول وای چې سینه په چاکېدلای
 جوړیوښه عادل نظام وای چې اولس ورته تسلیم وای
 کاشکې داسې عدالت وای زما په زړه ښه پوهېدلای
 پورته سوی یو ښه گام وای افغانانو ته معلوم وای
 کاشکې عقل مو تنویر وای رغ هر چا ته رسېدلای
 یا گتلی مو ښه نوم وای د هر چا زړه ته صمیم وای
 کاشکې غم د وطن نه وای نه هېڅوک په خبرېدلای
 نه لوېدلای موږ په دام کې نه یی صاحب ښه زعمیم وای
 کاشکې نه وای تهمتونه ییاد رواغ نه جوړېدلای
 نه دیو بل چغولې وای نه پراېلم دومره ضخیم وای
 کاشکې ذهن وای روښانه ټول نړی ته ځلېدلای
 ییادېوه د علم بل وای مخ څرگنده د غلیم وای
 کاشکې نه وای اشغالونه یی اولس نه ژرېدلای
 ټول په خوله او ژبه پوه وای په برخورد کې ښه حلیم وای
 کاشکې زړه عقل ته مل وای پر ښه لاره سره تللای
 ټوله ژوند په اتفاق وای په یوه خوله به تصمیم وای
 کاشکې ټول په یوه فکر ییاهر کار ښه سنجېدلای
 د پر په علم کې انصاف وای جوړ به هر لور ته تنظیم وای
 کاشکې زړه د امنې وای وطن ښه سمسورېدلای

یا ټول زړونه سپرېدلای لیری غم پوره تعلیم وای

ناروی ۲۰۵۲۰۱۱

ظالمان

ظالمان در تـرس انـد زاعـمال خویش
گناهان شان بسیار شد ز کمـال خویش
حملـه ورشـدند در روز روشن بـه خانـه مردم
بـردنـد و دزدیدنـد بـغیر ز سوال خویش
خدا نـاترسـان بریدنـد گـردن بیچارگان
سـوچ نـکردنـد بـه فـردا ز زوال خویش
انصاف نـبود در ویرانی قصـه دارالامان
همچو خانـه های شخصـی قبضـه شد ز جمـال خویش
سـتمگران اخـر بشـکنند امـانزی بیـین
خداونـد مـددگار بیچارگان ز وصال خویش

۱۰ سپتمبر ۲۰۱۰

طالع

د طالع سلسلې څلورې کلونه کلونه
 پریږدو چا برابرېږي کلونه کلونه
 که مداح د یو ناپوه لسه ځانه جوړ کړي
 بڼه یو چانس بڼه پیدا کړي کلونه کلونه
 په یو ګروپ کې ځان تنظیم کړه د حزبیانو
 لاس پرته باندې تېرېږي کلونه کلونه
 ټول مننه په پټو سترګو څه چې اورې
 بڼه سړی درنه جوړېږي کلونه کلونه
 تجربې راتنه بڼه وولې په کراتو
 چې تحفې ته کتل کېږي کلونه کلونه
 که یو څوک په عقل پخ او یا غېږین وي
 انتقاد یې نه خوښېږي کلونه کلونه
 بې موده په توصیف ده لګیاسه
 بیا به هر څه دررسېږي کلونه کلونه
 ستا په هڅو که د دوی گټې خوندي وي
 ځکه دوی په تاننازېږي کلونه کلونه
 که یو وخت د چا په گټو کې تاوان سي
 نو خپل یار و رورقربانېږي کلونه کلونه
 هېڅ معیار د عدالت په منځ کې نه وي
 ټولې هڅې و یجېږي کلونه کلونه

د نیا ټولنه په پرمختیا د باندي ولاړه
امانزي ته معلومېري کله کله

ناروي ۳۰ سپتمبر ۲۰۱۱

شعارونه

نن محتاج ستاد دربار یو
ستر غنځی پروردگار
تول ولولس پرېشانه سوی
ته غمخوړی یې ممدگار
هره ورځ نوی ناورین دی
خلک ډېر دي توبه گاره
د علاج چاره یې نسته
زړه مې سوهی لسه انگاره
تمنا ستاسې مقام ته
مرستندوی ته کردگار
زمزم یې دي ناسه ولتي
لېرې مله مې راکرېه سازه
تو طبیې زمزمه ولولس ته
سستري ډېر سوولسه بېگاره
شعارونه د نفاق دي
امانزی ترې توبه گاره

ناروي ۱۷ اگست ۲۰۱۱

شپول

توره شپه ده نن په تنه دره کې قوت دئ
 تاريخکده په پر سر سپورمې باندي زحمت دئ
 پر بنایسته مخ چي تور شپول دئ غورېدلې
 پر بشاني ده شواو خوا ته يې محنت دئ
 سپين بدن يې لاله اند د غم خپو کې
 د خلاصون په گردابو کې حرکت دئ
 لوی خنډونه په خپل توان رحم پر وکړې
 د سپين مخ په پلوشو کې يې لذت دئ
 زړونه ته ټول په اندېښنو کې انتظار دي
 د وسواس نارې دي پورته مه مصيبت دئ
 امانزې چي ورته گوري پر بشان سو
 چيغې پورته الهې قوي قدرت دئ

ناروي ۱۸ اگست ۲۰۱۱

سوله

سوله غواړو په وطن کي
جگړه پلننه په لمن کي
دا بدرنگه جنګ دي ورک سي
اتحاد دي جوړ په وس سي
خپل هيواد به ژر اباد کړو
پر مخ پورته به سواد کړو
لاس به نه اوږدوو چا ته
کچکول نه ايردو سببا ته
خپل هيواد به مومسور سي
رانه ليري به پيغور سي
د تعلیم لاره به خپل کړو
شفت به يو پر بل کړو
دولتس دغه ارممان دي
امانزي زړه ته عي مان دي

ناروي ۱۰ اکتوبر ۲۰۱۱

سلام

د اسلام بنسکلی رهبري پي پاک رسوله
ته مخکنډ خپل امت يي پاک رسوله
اميدوار ستاد د ييدن ټولنه اسلام دئ
په نيوانو کي سردار يي پاک رسوله
امانزي يم ستا مقام ته ممي سلام دئ
د اسلام علمبردار يي پاک رسوله

ناروی ۰۱۰۶۲۰۱۱

سکاره

سـرې سـکروتي پـه سـينه کـي اـيـرې کـېـرې
تـور سـکاره چـي پـه هـجران کـي ذرې کـېـرې
کـه تـازه د اور لمبـي نـه سـي پـه زړه کـي
بـي پـو کـلـورنـگ سـپـره هـورې مـرې کـېـرې
کـه هـجران دـي هـره ورځ پـرزړه مېلمـه سـي
د افسـوس نـارې بـه چـيـري کـودې کـېـرې
د حـسرت نغمـو کـو گـل پـر سـراخيـسـتي
تـول بـدن مـي راتـه سـوځي لمبـي کـېـرې
اـمانزـيـه زړه دـي خـوره تـر څـو ژونـدي يـي
وـطن نـسـته پـه هـجرت کـي دـي شـپې کـېـرې

ناروي ۲۳ مارچ ۲۰۱۰

سرمایه

خومره ته لاس او گڼې بان په فلاکت کې
هومره زړه دي تسلي کې په عزت کې
چا چې کې بې زحمته بې چرچې دي
بدبختي يې په نصیب مري په وحشت کې
خوشحالي په زړه کې ډېره د بې وزلي و
غم لړلې بې ايان په واقعیت کې
د مفت خورو هم پېش ډېر فخر خراب وي
خوب يې نسته د خپل ځان په عینیت کې
امانزیه نېک نامي بېه سرمايه ده
افتخاري يې جاويدان په حقیقت کې

ناروي ۱۳ نومبر ۲۰۱۰

ستم

زمـا پر کـور پـردی سـتمه
 رانـه تـه ولـدي خـپـل تـغـر کـر کـر
 لاس دي واخـله زمـه وږد کـوره
 مـوږنـځ ورسـو و سـتاد لـوره
 سـتا عمل دئ چـي ولس مـي پـه خـوږ بـري
 زما وروڼـه افغانـان مـي پـه کـر بـري
 يـتـيمـان مـي پـه ژړ بـري
 خـمـره ډـېر سـر سـوه پـرالمونـه
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 زمـوږ گنـاه راتـه بـيـان کـر
 نـه مـو کـارد چـا پـه کـاردئ
 سـر راپـورتـه کـر پـه يـواري
 پـه هـر کـور کـي سـته بـغـاري
 ولسي ولسي زمـوږ پـر خـاوري سـتـا جـفـاده
 ولس مـنـځ کـي بـيـا غو غـاده
 ورکـه سـتـا لـه خـوا و فـاده
 زمـوږ نـه ورکـ پـرتـا بـاوردئ
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 مـوږد خـاوري حـفاظـت کـر
 دغـه زمـوږ لـو و جـيـده
 کـه ژونـدي هـم يـو افغانـوي

ورسره بېه یې وچــدان وي
 وژل کيــم بې مرامــه
 نن کمــزوري یو بــې توانــه
 ییا پــرځان یو بــې گمانــه
 خپل لــه ځانــه لــېر خبر ســه
 زمــا پرکــور پردی ســتمه
 څه برهــان لــرې پــه زړه کــي
 فکــر څه لــه هوســېرې
 خلــگ وري وســيلې تــه
 پــه بــد نیت گــوري جگــرې تــه
 تــه بــه وینــې تاوانونــه
 هــم بــه گــوري پرهاړونــه
 ســت بــه سات وي اندامونــه
 لــېر هونبــيار ســه فکــر وکــرې
 زمــا پرکــور پردی ســتمه
 زه د پلارافغــان بچــی یــم
 مــور شــيدې مــات تــه راکــرې
 مــوږ تــه دواړو دي بــودلې
 مــوږ هغــه کړوچــي دوی کــرې
 ســد دي درولــه وســرتــه
 یــو واري وگــوره بهــرتــه
 قــرېبــاني بــه شــې د شــرتــه
 څه ورکــېرې خپــل پرتــه
 زمــا پرکــور پردی ســتمه
 احســات د څو کــسانو

ســــپين ســــترگي او بــــې شــــرمي ده
 د مــــلت حــــق وــــوق پــــه زور خــــوري
 خپلــــه هــــم د بــــل ده نــــور خــــوري
 انصــــاف هــــيڅ نــــه لــــيدل كېــــري
 پــــه غــــوړ نــــه اوړ بــــدل كېــــري
 عــــدل هــــيڅ نــــه كــــتل كېــــري
 قــــضاوت خــــو و بــــيخــــي نــــسته
 زــــم پــــر كــــور پــــردی ســــتمه
 كــــه تــــه بــــه كــــرې او كــــه بــــد كــــرې
 تــــول پــــه تــــا پــــسې حــــساب ســــته
 ســــردی كــــنــــته كــــرې څر بــــوان تــــه
 لــــر غــــوړ و نــــيســــه بــــيگان تــــه
 پــــنــــه پــــماني بــــه بــــي فايــــدي وي
 د رــــپــــسې بــــه غلــــبا بــــي وي
 د هــــر لــــوري بــــه بــــېرې وي
 اــــمــــانزی بــــه د رــــپــــه يــــاد ســــي
 زــــم پــــر كــــور پــــردی ســــتمه

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

سباوون

بلبلان په چيغه ههار سول
شمين سهار سوپه سمون کي
بوی د گل و لپوني کپرل
د سحر په پيوس تون کي
گل گل چي عطري پاشي
د فکرونو په بدلون کي
د بلبل زړه په مستي سو
مطربان سول په جنون کي
د بلبل خورې نغمه پي دي
زاره چاودي سول بيلتوون کي
امانزيه بنه يي واوره
خوشحالي ده په ژوندون کي

ناروي ۲۰۱۰

بنايست

چې بنايست د خپل وطن ويښم په سترگو
عقل فکرسرگردان وي راته بيا بيا
لاماشوم يې د وطن مينه زده کېږي
هغه خپله نه راغلي تاته بيا بيا
افغاني بچيان روزلي په زانگو کې
والدينو ورنښودلي ده ته بيا بيا
د وطن په محبت کې ځان بندي کړه
افتخار جاويدا نې وي کله بيا بيا
د مرگي که ډېر تلوار سي امانزي ته
چې قسمت ورسره نه وي نسته بيا بيا

ناروي ۲۴ اپريل ۲۰۱۰

سالنگ

د سالنگ درې مېي سترگو ته درې بري
د پغمان تپې مېي مخته خرگنده بري
کله ولاړ سم مخ پر غرود ناروې کړم
شني درې دي چي لېر مينه په ماتي بري
ارغندا به ستا باغونه چي ري نسته
امانزي يېم خپل باغچو ته مې زړه کپري

ناروي ۲۲ مارچ ۲۰۱۰

زور

زور په لاس د زورواکانو ټول جهان ته معلومېږي
هر څه ټوله په پیسو دي اولسونه په خورېږي

یویشتم قرن شروع دئ لوی توپان شرق میانسه کي
ډېر مرموزه پلانونه د پردې شات ته سمېږي

سد د عقله دئ وتلی د نا اهلو پیسه خوړو
بېگانه لمسون یې خوښ دئ خپل وکورت ته دښمنېږي

د پردې توپک په مرسته سترگي پټي ورور وژنه
خپل وطن ویجاړوي دوی هیش د خدایه نه بېرېږي

بیخ رینه د انصاف خپښي هر ساعت په ټول نړۍ کي
د ځنگله قانون حاکم دئ زور پر حق تل به قبلېږي

مذهبي فتوای ټوله همنه واد روشنفکر
فیصلې د دواړو گوره د زورواک په گټه کېږي

امید دیر سته چي ماتېږي دا طلسم په نړۍ کي
امانزی به وي که نه وي لوی خنښتن به په پوهېږي

ناروي ۰۲ سپټمبر ۲۰۱۱

زوال

چې روان منځ پر زوال سې په ژوندون
 ځوانې ولاړه خواري خوشې په ژوندون
 که موږ نه سو پنځوس کاله په حیات کې
 بیا به هیڅکله موږ نه وي په ژوندون
 دلېوه سترګې خو وږي وي له اصله
 قناعت یې نصیب نه سې په ژوندون
 څه توبنه چې دي گټلې په پلمو ده
 سرلوري پکښې نه وینې په ژوندون
 که قاضي د خپل عمل په زړه کې اوسې
 ولي ځان دومره ذلیل کړي په ژوندون
 که په سپکه سترګه گوري خپل ضمیر ته
 ستا گټلې به نور وځوري په ژوندون
 که په حرص څوک رسېدلای لوړ منزل ته
 نور به لوړ ټول انسانان سې په ژوندون
 قناعت زړه ته پرده وي امانزیه
 چا چې کړی سرفراز سې په ژوندون

ناروي ۰۴ نومبر ۲۰۱۱

رونډ

سالم فکرت ته په کار بنښه قضاوت دئ
 پندو سترگو ته مشکل په عدالت دئ
 تربگننې پردې پسر سترگو غوړېدلې
 بینا خلگي هم راننده دغه حالت دئ
 که یو څوک په لوړه کچه هم خونخواروي
 قهرمان یې جوړوي ورتته عادت دئ
 د الله جواب به څنگه ورکوي څوک
 چا چي کړې بې موره سرخاوت دئ
 د شهید لاس به درلو پوري تل گرېوان ته
 ستا عمل د دې روښان نه دلالت دئ
 د ملت حقوق چي خوري په څو نفرو
 د اولس پسر هیلو ټولنه تجارت دئ
 مرگي حق دئ د حساب ورځ رارسېږي
 د بازخواست مهال هر چا نه په قیامت دئ
 د ستم ناورین یوازې پسر پښتونوي
 د دوی ټول حقوق خوړل ورتته عادت دئ
 د تاریخ سم قضاوت ته منتظر سه
 یاسر کښته کړه گرېوان ته نجابت دئ
 امانزیه داسې خلگي د زړه سوي دي

که دوی پوه سې خپل و خانت هاهانت دئ

ناروي ۲۰ سپتمبر ۲۰۱۱

رنځور

پاكه خدايه دارنځور زړه مې را بنځه كړې
د وطن د بڼې منان ټول راتنه پانځه كړې
عقده گيره خپل وطن ته بلا سوي
د شپې غله دي لمړ خاتنه ته ملا سوي
جهانسوز خاوري ايرې بڼكلى غزني كړ
افشار هم لوى كندهار ويجاړ بيخي كړ
د مغل د كارنـامو خبري پرې پرېږده
د كابل ميونـد جـادې ويرانـي پرې پرېږده
د سراج قصـرونـد كـنـد او كـنـدوالـه سـول
د وطن شـتمـني خـرخـپـر بـيگانـه سـول
انصاف نـسـتـه مـرـوي دـي خـپـل نـسـونه
فخر كـانـدـي چـي مـردار كـړي خـپـل هـډـونه
د پـردو د لاس الـه دـي گـرځـېـدلـي
خـود سـرـي دـه سـترگـي نـه دـي شـر مـبـدلي
نـه بـرېـږـي د قـيـامتـه لـه سـه بـحـانه
امانـزيـه د غـه ډـله سـه وـه پـرېمانـه

ناروي ۰۸ سپټمبر ۲۰۱۱

رنځ

که غم ستا سره مېلمه سو
یادی زړه په رنځ اخته سو
روح کي څه درېښه سو
فشار ولسي پراوړه سو
ټول علت وسپره ځان ته
اطمینان چي بنه پوره سو
یو ځل بیا غورپروکړه
چي تصمیم دي فیصله سو
غم رخصت کړه ځني ولاړه سو
اوږه سپکه مخ ته بنه سو
امانزي وم په غم وکي
ټول رخصت زړه ته پرده سو

ناروي ۲۴ جون ۲۰۱۰

رمنز

که اگاه سي څوک په رمزد خپل ټولني
ژرپه وهېږي اوردئ بل د خپل لمنني
ارزبنه تونه د وطن من لولپه سه سول
څوک نه غواړي لاس کي لنه د خپل وژني
واقعيت د خپلي خاوري باييد درک سي
هله ځه پر هغه لارد خپل ژمني
چاچي کړي خپلي خاوري ته خدمت وي
افتخار يې همپشه د خپل ټولني
امانزیه که څوک غواړي سرفراز سي
منځ دي نيسي په تلوار د خپل مرگوني

ناروي ۰۹ اکتوبر ۲۰۱۱

رازونه

لوی څښتنه تاته پته رازونه دي روښانه
د مرموزو اندېښنو ټولنه خوبونه دي عياننه
سپينه ورځ په روښنايي کي ټول خيالونه لېوني سي
د شپې په تاريخه کي ټول فکرونه سي پښېمانه
قدرتمنده د پرنه اهلې زړونه ته پرلاري سم کړي
بې رحمې پر اولس د پره افغان وړونه بې توانه
هره ورځ قتل او قتال د پوښتني سپري نسته
ته قادره توانايي زموږ دردونه کړي اسانه
صابر بنديگمان هموره شکر باسي ستاد رحمه
امانزي درنه راضي يي نعمتوننه دي پرمانه

ناروی ۱۱۰۲۰۱۰

د زړه راز

ژوند په منډه منډه منډه ځغلي د خزان شپېلۍ رغېږي
دلحظ وپوهه تېرېدو مې دارمان کښتۍ ډوبېږي
ژونده څومره دي تلوار دې بې درمانيه ځغلي وړاندې
لږ فرصت په لاس کې را کړه لږ مهال د خوښۍ کېږي
زړه څو کله په تپو کې خوشحالي تر حده تېره
يا هم داسې غم نازل وي په سلگۍ سلگۍ ژرېږي
که لږ ځيرسو تېر زمان ته دانصاف تله وه سپکه
بې غوري تر حده تېره پېرزوينې کمکۍ کېږي
بيړه نسته د پاک ربه امانزيه سپين سترگي ده
په رڼو سترگو يې گوره پراولس دي بازي کېږي

ناروي ۱۰ اگست ۲۰۱۱

خطا

که خطا دي وی په زړه کي خپل وطن ته په هوس
پر غلطه لاره غلغلي نه پوهېږي ته په هوس
سترگي پټي بي سنجشه که څوک ځي پريوه لاره
خاه ته لوېږي بي خبره چيغوي پورته په شرس
خيانت د خپلي خاوري په انجام کي سرخوړل دي
چا چي ځان دئ ازمايلي پايلي ورته په مگس
ندامت به دي حتمي وي يو وار غور پورې وکړه
چاره لږد پنبېمانی وي غم يې ډېر سته په غرس
که څوک ځي پريوردی تره پنبېماني ورسره ډېره
دغه لاري دي څرگنده امانزي ته يوپه لس

ناروی ۲۰۲۲۰۱۰

خاوند

چي څرگند راته په شه شدد او مد مفه موم دئ
د عزت او د ذلت خاوند معلوم دئ
ټوله تنگ راتنگ چي ستا په اراده وي
اواز پورته ستا دربار ته د مظلوم دئ
دايمي بقاء چي نه وي په دنيا کي
امانزيه د دې سوال سرحد مبه موم دئ

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۰

څوك

څوك بخيل وي يا بدنيتته كه ظالم وي
دوى درې واړه دي بيمار كه په عالم وي
كه اخته سوي په مزمز مرض وگوره
هرگري فكلوېدلې په ماتم وي
هوبنډياران دي پرهيزگار د دغه كار
امتناع يې په مرض روړده كه حاكم وي
د بنډاى ورځي يې نسته بيماران دي
ژردي ځان تداوي كاندې كه معلوم وي
خپل د زړه وينې به خوري دوى امانزيه
څوك چي نه كړي دغه كار يوبنه هاتم وي

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۰

حق

کـــه د زور قـــد رت تـــل پاتـــه بریـــالی وای
اوس به ټول جهان کي یو شخص زمريالی وای
حق غالب پربې غورانو قضات دئ
که حق نه وای اشغالگر به بريالی وای
هرې پېرې کي ډېر ظالم ستمگران وه
امانزيه جوړ پړاېلم که زورواکي وای

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

خراغ

بل خراغ په لاس کي واخلمه د سواد زهنا خپره کړه
تاریکي له منځه یوسه هر ځای بله ستا ډېوه کړه
ځه مکتب ته ور روان سه د تعلیم مشعل لگېږي
په زهنا یې ځان تنویر کړه علم خپل بیا وسیله کړه
خپل وطن که ابادېږي صرف د علم په زهنا کي
امانزیه علم بڼه دئ تل د هر چا مشوره کړه

ناروي ۱۲ اگست ۲۰۱۱

جوهر

ټولنه ژوند د کار جوهر انسان ته را
په روزگار کي ورسره سهو خطا
کله دوران د ژوندانه فارغ غم وای
خوک به هېڅ نه پوهېدای په خوبنه ستا
تجربې دي چې مور سم مخ ته روان یو
په کمبود یې پر اېلم جوړ پر هره خوا
که دي پوهه د مطلب ب هـ د فـ پر لاروي
په وار واری یې تجربه که په ملتیا
که د علم روښنایي ورسره مل سـ ی
امانزیه کار پخپری په رشـ تیا

ناروي ۲۴ می ۲۰۱۰

جمال

شکر کاره صنعت گـردی مهربان دئی
حکمه هر انسان جمال ته دی حیران دئی
د بنایست رنـادی شـپـی دی زخمـی کـری
په زوال کی دی جهان بیخـی ویران دئی
انس او جن ستا په دیدن هـیـخ نه مـرـی
امانزی نن پلوشـو ته دی عریـان دئی

ناروی ۰۸۱۴ ۲۰۱۰

توان

پاکه خدایه لوړ عظمت دي ستا په توان کي
دېره لو مهرباني ده ستا په شان کي
بې له شکه ته مالک یې د پت زړونو
رنخو زړه ته ممد او او په یوه ان کي
امانزی شکر گزار ستا د احسان یم
د شکران طاقت نه وینم خپل په ځان کي

ناروي ۲۷ جولای ۲۰۱۰

تقدیر

زړه مې بنډ دئ په گروي کي ستا په مينه
شريانونه پکښې وچ سول هم سره وينه
د برتيره خنجر بنځ سوي زمور په زړه کي
افتخارد تړول اولسس به ماتوينه
که احوال زما پوښتي زړه به دي سوخي
د وطن غم جوړ ماتم دئ چي راځينه
د نړۍ څارگري دلبي ښکر په ښکر دي
په مابين کي هر څه زمور ويجاړ وينه
مرگي حق دئ چي قسمت وي پوره سوي
امانزيه په تقدیر کي هر څه وينه

ناروي ۲۰ اکتوبر ۲۰۱۰

تثبث

عقل فکړ ځغلي تثبث پر هر هره خوا کړي
هدف ورتنه څرگند وي چي خوشحاله په پاچا کړي
کله رنځ او مشقت په مخه ورسوي
بيا ژور ژور مننزل دلاري بيا کړي
په ژوندون کي به د هر مرام خوندي گوري
کرځي خوښ کله نا خوښ چي څه پيدا کړي
گردابونه پورته کښته وي په مخکي
هدف يو چي تاريخ ژوند څنگه رڼا کړي
ښه چانسونه په ژوندون کي بيخي لبروي
خوشبخت څوک دئ امانزيه چي ملتيا کړي

ناروي ۲۰ جون ۲۰۱۱

تسکین

د زرګي فریاد او چټ سو د تسکین چاره یې نسته
ترخې شپې اوږدې بې حده د تمکین چاره یې نسته
شپه او ورځ په غوږو او رم لوی خبري دي ووالی
د عمل اثر کم سو د دئ د دوربین چاره یې نسته
د فکر و نظر خواهي ده قیاسي پېش بیني ډېره
انتقاد خورا ډېر سوی د تضمین چاره یې نسته
ځیني ناست وي خاوري پاشي مخامخ پررونه و سترگو
درواغونه ډېر جـوړ پري د کمین چاره یې نسته
کوښښونه خورا ډېر دي هدف ټول پر مادياتو
امانزی ورته حیران دئ د خورجین چاره یې نسته

ناروی ۰۶۰۲۲۰۱۱

تجلا

ستاد ژيړم څخه تجلا چې رابښکاره سي
تغیر ټول د توري شپې بيا زولانه سي
باغوان زړونه هڅوي د کار و لورت ته
بلبلان شبنم ته زړه جار مستانه سي
هرې لورت ته نوی ترنگ نوی نڅاوي
امانزیه زړه کباند ييا پروانه سي

ناروي ۲۰۲۰۱۱

تاوان

ژبه لال کړه چي د زړه نه په هـوا سي
عقل گوره همپشه يي په سلا سي
ظاهري خبري هيڅوک نه مني ستا
بڼه به دا وي چي عمل په تجلا سي
دوه مخي تل په تاوان وي امانزيه
څوک چي کړي دغه عمل خپله رسوا سي

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۰

پيوستون

که د زړه لسه تلنه پوه سې په ارمان زما
ارمانجن دي پيوستون ته شهيدان زما
چې مې واورې اندېښنې د زړه لسه بېخه
ډيورنډ خط نه مني په ټوله توان زما
بلوڅان او پښتانه دي سره وروڼه
لاس به ورکړي لسه بنه نيت ه افغانان زما
مناسبت فرصت په لاس مور ته راغلی
په غيرت کې دي بساتوره تورياليان زما
پښتنو او زاوې سا سې په نېغه
اولسونه به يو ځای سې په گمان زما
حق رسېږي خپل حق دار ته امانزيه
جنگ چې ورک سې سمسور که افغانستان زما

ناروي ۲۹ اگست ۲۰۱۱

بیان

پاکه خدایه ډپر ممنون ستاد احسان یم
په روښانه زه گویا ستاد بیان یم
خومره هیلې چې زمای وې په ژوندون کي
تر حد تیره رسېدلي په سمون کي
امانزی شکر گزار یم ستا له مهره
توبه گاره په کرات یم ستا له قهره

ناروي ۰۲ نومبر ۲۰۱۱

بلبلان

د شپې پروت وم په خيالو كې چې سهار سو
 زور تر غوږونو سو سر كې چونه سار سو
 د سرود نغمې سوې پورته د بلبل سو
 ترانې وې په مسټي كې چې بهار سو

څوك ژړا كړي د بېلتون څخه نالېږي
 څوك غمگين وي خپل د مينې نه جارېږي
 پاس او تپي وي پروازونه په گلشن كې
 زرونه ډېر په واوي لانته كرارېږي

لېونيان د عشق خبر نه وي له ځانه
 چې يخنې سې د خاتول زړه پرېشانه
 زمزمې د بلبلان سو سسټي كېږي
 داسې برېښي زرونه ډك وي له فغانه

يو چې ډېر په زړه بېتاب وي لېونې سې
 بل د مينې په اړمان كې سپلنې سې
 څوك مخ ونيسي بېديا ته ځغلي غرو ته
 يارنځور په زړه زخمي ځنې زگيروي سې

که د حال پوښتنه وسوي د خوارانو
زخمي زړونه وي ناراض د دښمنانو
امانزیه که خبردوی د حال سوي
خپل سرونه ټکوي د بې غورانو

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۰

بدایي

ننه خانني ننه بدایي کرم
مسافر خمه و مره خواري کرم
ننه پنه فکرد قصه رويم
خه لرم پر پر بنيدويم
لوی خنبتن ته عاجزي کرم
سيم اوزر ننه جديدي کرم
زه ممنون يي د پير زويم
احسان مندد و سويلويم
ژوند کي د پره خوشحالي کرم
امانزي يي باوري کرم
د بنه ژوند پنه تيريدويم
چيري خو بن هلته په شپوويم

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۱

باور

تـــول بـــاور د اولـــس ولاړی
اعتمـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

وړور پـــر وړور بـــې اعتـــباره
اعتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ســـتره لوبـــه شـــروع ســـوي
ســـم جـــه ا د پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ویرانـــي تـــه ډـــېر تـــلاښ دئ
خـــو صـــياد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

د بـــن مـــن پـــه نـــوي بـــه
انتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

کونښنـــو نه د نفـــاق دې
یـــو شـــداد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

امـــانزیه دا خـــه حال دئ
چـــي رشـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

اوبنکي

ســتــا پــر مــخ اوبنــکي به پــري
 لونــد گــر پــوان دي معلــوم پــري
 پــه طيبيعت خــراب خــراب ســوم
 پــرزږگــي کباب کباب ســوم
 پــه ليد و تــراب تــراب ســوم
 چــي بــغــاري پورته کــه پــري

د غريــب ســوي نــاري دي
 د ظلمونو سلسلــي دي
 خپــري ســوي تــاريکي دي
 ورځ پــه ورځ چغــي جگړې دي

د افغــان بچــي ته گــوره
 در بــدره گور بــگوره
 غريــبان ســول بــي لــه کــوره
 يــو پــه بــل بانــدي خــور پــري

ورته گــورم پــه عــذاب ســوم
 پــه زغملــو کــي کريــاب ســوم

لــوړ ا ح س س و ر ت ت ه ن و ا ب س س و م
زړه م م ي و س و و خ ي و ي ل پ ړ ي

ډ ډ ډ ر ب ډ ر ح م ه ظ ا ل م ا ن د ي
ل ش خ ب س ي و ز ل ي ي ت ي م ا ن د ي
گ ي ر پ ه ج ن گ ک ي ا ف غ ا ن ا ن د ي
ه ر گ ړ ي و ي ن ي ت ي و ي ب ړ ي

ل ا م ر گ ژ و ب ل ه س و ل ه س خ ت ه
ل ر ف ر ص ت ل ر و ل ه و خ ت ه
و ض ع ډ ډ ر ه س و ل ه ک ر خ ت ه
ا م ن ز ي ب څ ي ژ ډ ډ ي

ناروي ۰۲ سپټمبر ۲۰۱۱

امانت

د نیکونو په وصیت کي امانت مور ته راپاته
خپل د خاوري حفاظت کي رسالت مور ته راپاته
هـیـخ د لیل ورسره نسته حقیقت مور ته راپاته
د انصاف په ترازو کي عدالت مور ته راپاته
د باتورو اتلانو بڼه فطرت مور ته راپاته

فکر وکړه چي پلرونو بڼه پیغام مور ته لیکلی
وطنپالو مشرانو یو پیغام مور ته لپړلی
خپله خاوره امانت ده دوی سلام مور ته ویلی
خپل په وینو به یې ساتو خپل غلیم مو بڼه تر تلی
ککړی دي خاوري سوي مور بچیان ورتته روزلي

شهیدان په هدیرو کي یو ارمان لري و تاته
یتیمان په ژړا ژاري یو بیجان لري و تاته
د کونډو واویله چي گریان لري و تاته
د سرتورو میندو زړونه یو توپان لري و تاته
ملالی خویندي وگوره تور زلفان لري و تاته

پر ځوانې دې برکت سه د وطن په هیلو پوه سه
پر خپل پښو دې ودرېره د اولس په گیلو پوه سه
خپل تاریخ ته افتخاریې د میهن په ارزو پوه سه
شملي جگي د غازیانو د شهید په وینو پوه سه
امانزی په تانازېرماد زړه په رمزو پوه سه

ناروی ۱۴۱۰۲۰۱۰

افغان

د افغان فکرو ويجاړ د دې هره ورځ ډېر وژل کېږي
لوی لوی ساندي او بغاري هېڅ غوږ نه پرنيول کېږي
ارمان ډکي سيني سوځي هېڅ ملهم په کور کې نسته
يو روښان نوښت پکار چې نن حتمي باور پر کتل کېږي
د نفاق په سرو لمبو کې زړونه چاودي له غمونه
کار پوهان بنه په اگاه دي زموږ چمن ډېر سوځل کېږي
پنښتنو بېرې ډوبېږي دا ويننډا د جهاني ده
که څوک پوه په دې مفهوم سي بيا وحدت پر منل کېږي
زه شاعر مسلکي نه يم اولسي اندېښنې ډېرې مې په زړه کې
چې پر زړه غمونه ټول سي سوي درد پر کوگل کېږي
زورور خيالونه گوره هر گړې ځغلي وطن ته
امانزې ورسره مل دي که تصمिम د اتحاد پر مشعل کېږي

ناروي ۲۰۱۱-۰۵

ارمان

د چا ډېر ارمان په زړه کي چي پيسې څنگه پيدا کړي
 کونښنونه تر حد تېرسي واسطې څنگه په خوا کړي
 ناشولته ځغاسـتي ډېرې چي مرام ته ورسـېږي
 ډېر تللې پـه ژوندانه کي دهـد فـلاره روا کړي
 د عزت په غم کي نه وي خپل ابرو ورځني ورکه
 ټول چرتونه د ډالـرو شـپه او ورځ څنگه سـبا کړي
 د موزي غونډي ټولـېږي په غـازي بانـدي بـر بـاد سي
 لاس او مخ دواړه په تـوروي هـم يـې قـبر ته بـدوا کړي
 نـازولي اولادونه په پرديـو غوښـو چـاق سي
 تربيه ورځـه ورکه فـکر ټـول مـصروف په غـلا کړي
 دغه نـر لـېوني گـوره خپـل پـر ځان يـې څه پـرزودي
 هـدايت دې په نصيب سي امانـزي ورتـه د عـا کړي

ناروي ۵ سېټمبر ۲۰۱۱

ورک پسرلی

پاکه خدا یسه پسرلی ولاړی نورورک سو
خوبنې نسته ملک مو تمول له ترورپک سو
بلا توره نازل سوې زمورپ پر مېنه
قانون نسته زور پر هر لوري توپک سو
دېر بې علمه په پیسو وړانیول کېږي
اوس د تمول اولس لپاره زور کوتک سو
د وطن مینه که خرڅه په ډالرسو
فرمانداره دېن من زموږ د سرچنگک سو
تول پتې یې راسپېره کړل غتو موږو
امانزي ته ملا مت د کور موږک سو

ناروي ۱۲ / ۱۱ / ۲۰۱۷

هلوونه

تر هلو مې درد وتلی په فرياد سوم
زړه مې سوخي طاقت ختم زه بربباد سوم
دوسو اس نارې مې پورته تراسمانه
خپرې سوي هرې خوا ته ترجهانه
لاره ورکه مخ به نيسم کمې خوا ته
لوی خبستن ته مې لاس پورته سې دعاه ته
که شعاع د لمړې مور لور وځلېږي
د پردې ستم تورتېم به لور کمېږي
بياروان به سې د سولې کاروانونه
اما نزيه ورک به تېول سې پرهارونه

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

مرغی

سوه تودوخه مرغی پورته کښته کپړي
 فريادونه يې د زړه لته تلنه خپري
 سره گرمي ده خالگي په اور کي سوخي
 خپل بچي به مې ساتمه که مړه کپړي
 په چمن کي بېگانه راتنه په خار دي
 که ورکښته سم بچيان مې محوه کپړي
 دغه لونه نري کي زه يم په تنگسه کي
 که زه هم خوار بچي مې نه زړه کپړي
 نن دا ټول جهان و ماتنه کوچنی ښکاري
 چي ظالم وي روح په خپله خفه کپړي
 په ژوندون کي جوړ پر اېلم وي د پرد يو
 بېغوري پر هري لوري امانزی ښه په پوهېږي

ناروي ۲۸ دسمبر ۲۰۱۰

مخ پر غرو

په کور کي غم راته ولاړ دئ مخ پر غرو به ځمه
حوصله نسته د ژړا مخ پر دښتو به ځمه

اوس د توپک موسم زاید ژبه قلم کړه توره
نن د چاري لاره یوه مخ پر پښتو به ځمه

څو مړه بي رحمه ظالمان دي سرزوري چلوي
د بي انصافه فيصلو مخ پر غمو به ځمه

څوک نابینا پلنډه په شاد گڼا هونو گرځي
تا چي ورک کړي دئ ضمير مخ پر مرگوبه ځمه

په مرگي که غم راټولېدلای د پښتون په کور کي
قاتله تا کړم اوس مجبور مخ پر دردو به ځمه

ته د خيالو په تال کي ناست خائنه کشمير جوړوي
زه د رنځونو لېونی مخ پر دردو به ځمه

کله چي خپل اعمال تلو د جبرائيل په تله
زه امانزی په ډاډه زړه مخ پر قبرو به ځمه

ناروي ۱۵ دسمبر ۲۰۱۱

متولي

که خپل ځان متولي د بڼه محراب کړې
په ظاهره بڼه یو شو کسه غیاب کړې
که په نیت کي صداقت نه وي خاوند ته
کوښښونه دي باطل دي که حساب کړې
علم زده کړه مخته لاره کړه روښانه
هر مشکل بڼه په اسانه بڼه جواب کړې
په خپل توان سره د پوهي څراغ بل کړه
ټول اذهان تنویره که بڼه ثواب کړې
چي بساطن او زړه د تورو خیرو ډک وي
امانزیه دوی مختوړي په وهاب کړې

ناروي ۲۷ اگست ۲۰۱۱

کمال

د انسان ارزښت د علم په کمال کې
 بې کماله خلک نه وي په جمال کې
 که غنچه غنچه د گل و درخې پرې
 خونډوروي د عطرونو په سمبال کې
 د اسمان پر مخ تیاره خپره خپره سې
 خو بنایست یې وي د ستورو په مهال کې
 سپوږمۍ بڼه کلې د فلک پر مخ ځلې پرې
 نذیر نسته سپین بدن یې په مثال کې
 که انسان تنو ویرد علم په رڼا وي
 چې لازم تجارب نه وي په زوال کې
 خوشبختي نغبتې د علم په زانگو کې
 امانزیه که څوک کښېني سم په تال کې

ناروي ۲۸ نومبر ۲۰۱۱

گلان

په گلانو کي سرتاج شیبی نوری دی
په هغو کي بیاصدبرگه یی اصلي دی
دېري بنکلي رنگارنگ شیبی کرمه
ورتته کنبنم چي مزی مازدیگری دی
دکوهک گلان مبي سترگو ته درېري
په هر باغ هره باغچه کنبی یی بېلگي دي
زما د پلار بنایسته باغونه او باغچې وې
توتته سوي هغه تپول په بی غوري دي
محمد حسن او محمد عثمان یی دېرشوقي وه
شهیدان سوه امانزیه خدای بخښلی جنتی دی

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

گروم

گروم مې سېرې پرېسولې په دردو سو
 ټول حواس مې کوچېدلې په غمو سو
 د وطن په اندېښنو مې زړه اړه دي
 سترېنا ما زما پر مينه په نغمو سو
 د حسرت او ښکې بهرې پر سينه مې
 تور ماتم زما مېلمه په اوسېدو سو
 بيا ډېره مې درومې خاموشي ته
 تاريخه کې زموږ اړمان په ورکېدو سو
 پر تاوده نغمې مې بيا ژمې بيدېرې
 د سکر وټو زور و تلې په سکر سو
 که عقلونه دهستی خواته توجیح کړو
 خه په کار چې ده د فېر سپېدو سو
 د شپونکي شپېلۍ به کله تر غوږو سي
 سره لعلونه د مراد که په ليدو سو
 د هوس په ملغلرو کې خيال گرځي
 اړمانجن زړگۍ مې بيا په چغېدو سو
 تمنامې نن د نياز خاوند ته کېرې
 امانزې چې په وار وار په سجدو سو

ناروي ۰۲ دسمبر ۲۰۱۱

غلبلي

چيغې پورته گنگوسه ده هنگامې د پسر لې سوي
ازانگې دي د بلبلو شور ماشور شپې د خونې سوي
نذرانې د مينې وېشي عنديب په جگړو غرو کي
غواړي زړونه تسلي کړي تېري شپې د خواشيني سوي
د بکلا بنایست پرونو خپل د پانو په زينت کي
هر طرف نغمې د مينې سلسلې د خوشحالي سوي
د گلونو په جمال کي د بنایست کمال په کار دي
سړې غوټې د گلوتوله د سپوږمۍ په سلامې سوي
کاروانونه د بلبلو وتونم د سهار غواړي
بنه هواد پسرلي ده هېرغمي زېدي ياري سوي

ناروي ۰۵ د سمبر ۲۰۱۱

صفا

لوی څښتنه د پښتون زړونو نه صفا کړې
 د یووالي انګېزه ورته پيدا کړې
 څوک اسمان دې په تش لاس برغزی وایي
 څوک رانده دي پراولس هغه بینا کړې
 همدفونه او نیتونه بدل سوي
 تاریکي راته روښانه ته مولا کړې
 په پاک نیت به پر تپاکلي لاري درومو
 د مطلب منزل ته لار مو په سلا کړې
 د سر زور وکینه ورو عقول پرې ولې
 د وحدت په موخه مور سره پخلا کړې
 بسته ډېري ویني توی سولې بې ځایه
 د مرګ ژوبلې انګیزې بنه هویدا کړې
 د ګروپي گټو ناکامه تجربه ده
 افغانی هیلې ژوندی اولس ته بیا کړې
 لا تر څو به سوځو و خپل مکتبونو نه
 د ظلمت توري تیارې راته رنجا کړې
 هغه څوک چې د وحشت پر نیلې سپوروي
 په رحمت او هدایت یې زړه ځلا کړې
 په تاریخ کې تل تشویش راسره مل وو
 د پردو یرغل ناکامه راته بیا کړې

امانزی چي تل محتاج دئ ستاد مھر
دبسمان زموږ د وطن ټول ه رسوا کړې

ناروي ۲۰ نومبر ۲۰۱۱

ډېوه

زماد ژوند غوتی چي ماته غورېدلنه
 ډېوه راته رنځه سوه په ښکاره ښه ځلېدلنه
 کله لار چي انتخاب سي پکښې وي لوري ژوري
 ورسره به وه ښه زېري يا اغزي به پاشېدلنه
 کله هيلې نيامرادي د درياب خپو اخیستې
 يو وار نه وپه خو وارو پر ساحل به جنګېدلنه
 کله مات به سول ښاخونه د خپو په توپانو کي
 يا به ښه فرصت پيدا سو سري غوتی به خنډېدلنه
 کله داسي تصور وچي مېوې پر پخېدو سوې
 د څښتن احسان بډار وچي مننه به کېدلنه
 کله تن دي په تقدیر کړه امانزيه ورته گوره
 ارمانونه پوره کېري که نصیب وي له ازله

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

ڊپر عمر

يو سڀي سو پوه زار يو خدای تعالیٰ ته
 هيله مند سو د اوږد ژوند خښتن تعالیٰ ته
 مهربان سو پر خالق چي مراد دي وايه
 دده مخ ته د سيب وني وي ليه ورايه
 دي يوي وني ته گوري په گفتمار سو
 لاس يي پورته په دعاء او په اظهار سو
 عمر غرواږم د دي وني د برگونو
 پاني ڊپري څرپدلې تر زرگونو
 ورتيه راغله ملايکه په جواب کي
 امکان نسته په زرو کاله په جواب کي

يو ځل بيادي په اظهار د خپل سوال سو
 د منو په اندازه ورتيه په خيال سو
 مني ڊپري تر سو و په څرپدلې
 جواب راغلي د امکان ده وتلبي
 دي په فکرو زار يو په دعاء سو
 الله را کړي څومره ستاسي په مرضا سو
 ملايکه ورتيه ووييل سڀي ته
 د الله فرمان دي ټول تاته واوره بيخي ته

څومره ستا دي ډېر ملگري په ژوندون کې
د سړي پر سر کېو کال تاته افزون کې
دی راضي سو سو قبوله په پېرزوینه
سو لگياد خپل ملگرو په شمېر نه
شپه او ورځ په چرت کې ډوب سو د یارانو
واقعیت کې دی فارغ د قریبانو
چې هر څومره ده تلابن وکړله توانه
پیدا نه شو هېڅ ملگری له رشتیا نه
امانزیه د سړي زړه په ژړا سو
د کلو خواری عبث په واویلا سو

ناروي ۰۸ نومبر ۲۰۱۱

د مینې هوسی

زما د مینې هوسی منځ پر بیا بان سوه
د ظلمو د چنگه خلاصه همزمان سوه
په خپل کور کي جوړ ستم سو د بې رحمو
ناچارې وه ترک د مینې په خفگان سوه
د نا اهلو منځ کي ژوند خو مړه مشکل وي
د پرديو په وحشت کي خلک حيران سوه
که منطوق او استدلال ته زور توپیک وي
په کابل کي ډېر بې وزلي ترې قربان سوه
لوی مالک روزي رسنان د هر بنده دئ
امانزیه په توکل کي ټول عیان سوه

ناروي ۲۹ جنوري ۲۰۱۱

د صبر کاسه

توان مـي نـسـتـه حـوـصـلـې کـمـزـورـي کـېـرـي
اوس د صبر کاسه تشه تشه لا تشه تشه پري
اوس پـه وـهـېـرـم چـي خـوانـي د قـد رـو پـه
رانـه وـلـاړه بـيرتـه کـلـه رـا سـتـنـېـرـي
خـه چـي هـيـلـي د خـوانـي وې هـغـه سـولـي نـا مـرـادـي
هـد ف يـو و و چـي سـبـا بـه د و طـن چـا رـي سـمـپـري
کـه وـي جـاړه خـيـال مـصـرـوف پـر بـه و د و ي
پـه نـا وړه عـمـلـونـو پـنـبـمـانـي پـه زړه کـي لـو پـري
خـو شـبـخـتـي بـه پـه نـصـيـب د هـغـه چـا سـي اـمـانـزـيـه
چـي هـو نـبـيـا ر يـي هـم نـشـيـنـه پـه بـغـل کـي و د ر بـري

ناروي ۱۳ د سمبر ۲۰۱۰

خبري

زمانه واوره په خبرونه شل کېږي
 په انجام کي حقيقت تل څرگندېږي
 روس به دې پرېچلو وړول پلینومونه
 ورسره به وه افغان ته مل دامونه
 امریکا اوس جوړوي کنفرانسونه
 هر ورځ وي راتنه شنه نوي دردونه
 که دوی غواړي د ناسور زخم پيدا کړي
 په رشتيادي د افغان سره ملتيا کړي
 په دې کار کي درې اصله ضروري دي
 د اردو سيمبالول ورتنه حتمه دي
 گومارل د اهل کار چي وي په کار کي
 د سپلين بنه تماميږي په روزگار کي
 ماشيني کادرونه ته ټول بهي تجربه دي
 صرف خبري وررسېږي بهي فايده دي
 په مديران دي حلېږي پراېلمونه
 په رشتيه که پروولس لري خيالونه
 تجربې چي د تهداب په پخه وي
 سرد نوي زده کول يې ترخه وي
 که هر څومره څوک سرزوره سي په کار کي
 چي انصاف پکښي کي نه وي ځان به خوار کي

سرد وخت دئ پر چارې بڼه غور وکړئ
بې تصمیمه پښېمانې هم بڼه غور وکړئ
په دقت که لږ څه ځیر سوډې سوالو ته
امانزی فکر کوي دې مشوروت ته

ناروي ۲۰۱۱ د سمبر ۲۰۱۱

جام

د شپې په نیمایي کښي مي مېلمه د میو جام سو
د نشې په خوب بیده مي هغه سرو گلوت ته پام سو

په احساس کي د سرو وینو حرارت پکښي څرگند وو
زړه مي پوه سو واقعیت کي چي د میني پکښي پند وو

لېونی هوس مي ځیرد بادامي سترگو پر لور سو
ما چي هغه لمسولې خوار زړگي راته پر شور سو

شېلا سترگي بن کارېدې په تور کي بسوري
بې اختیاره کشېدل د زړه رینښې پر هرې لوري

په ځیگر کښي مي تودوخه نابیره توفاني سوه
د احساس په لېوتتوب کښي بیهوشي هیجاني سوه

سترگي پتېي خوږې میني په زانگو کي زنگولم
خدای شاهد دئ چي احساس مي په باغو کي گرځولم

چي د بخت نیلی دي مل وي امانزیه

په خوبنیو کي خوند تل وي لپونیه

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۱

تنور

د اور په تناره کې موی وطن کباب کباب سو
تور لوگي يې پورته کېږي په پرهار بېتاب بېتاب سو
د خزان یخني چي راغله پر گلونو د وطن زما
مرغان هم سول بی وطنه پر مېلمه عذاب عذاب سو
د گرگین په شان یرغل پر خاوري جوړدئ
اندېننو ته مې د سوال جواب جواب سو
بیدار اوسئ افغانانو خپل چمن ته
د فریب نوی شعاع راته بباب بباب سو
د افغان پر هره پوله ننډاره سو د پردیو
غم پر لیڅه امانزیه د خونې کریاب کریاب سو

ناروي ۱۰ نومبر ۲۰۱۱

ترسهاره

ستاد مینې په زانگو کي زنگېدلې ترسهاره
تور ماتم زړه کي مېلمه وکړېدلې ترسهاره
د ناورین تېو زهیر په ټوله توان کړم
دردونه به یې علاج وینېدلې ترسهاره
د وطن کلو کوڅو کي د بنمنان گرځي پرېمانه
امانزی په شواخون کي زورېدلې ترسهاره

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۱

پسرلی

ننه یې ویښم پسرلی څنگه غوړېږي
د گلونو مېلمستون څنگه جوړېږي
بلبلان تازه په جوش د ساز او ازسي
نناخبره سپینه ورغ ورتنه شپه کېږي
لاله نده پسر سپیرونو مېلمه سي
د نغمو لپاره خوله هېڅ نه بنوړېږي
پر راغبرگ سي د خزان ساړه بادونه
سره او ژي پر رنګونو څر څنگه ور کېږي
ژمي راسي د گلونو و تېغرتول کېږي
تول سپیره سي امانزيه حوصله ورتنه تنګېږي

ناروي ۲۰۱۷/۱۲/۱۱

اشعار

د اشعارو په ليکلو مومي د خپل زړه تسلي کړم
په ناپايه سمندر کي توکل په تعالي کړم
که پر زړه سي يواځه همام د خوځېدو
تول حواس ورتنه بېگار د هلو ځلو
خوار زړگي مې ناتوانه د هجران په اور سوځېدې
بېچاره اولس ته گوره چي تول کور په کورېدې
تورد ظلم غوړېدلی نن زموږ پر خاوري باندي
د وحشت سفر شروع دئ سو مرگي زموږ پر لاري
پر يوه شعر راټول سي نابلي ډېر گرومونه
امانزيه بڼه فرصت دئ قلم واخلمه هېر غمونه

ناروي ۱۷ سپتمبر ۲۰۱۰

د ارغنداب رود ته

زما د زړه تسلي کېږي چې دې گورم
خاطرې را پسه يادېږي چې دې گورم
د خوښۍ نه زړه رپېږي چې دې گورم

بنکلا جوړه د کوهک د غره پرسروي
د اوبو مسو مسو تي خپې دې پرسروي
خيال مې ستانه نه بېلېږي چې دې گورم

ستا پر غاړه مجلسونه او قصې وي
پسرلي به ستا پر څنډو و غرغړې وي
خل پر تابه باندي چلېږي چې دې گورم

نفس تنگ سم مخ نيولى ستا پر خوا کړم
تاته راسم تنفس بېکلې هوا کړم
غم مې ليري رانه کېږي چې دې گورم

شنه گلان دي شنه اوبه دي لمر کې برېښي
تک شين مخ دي د هندي غوندي برېښي

زړه په تـا بانـدي خوښـېږي چـي دـي گـورم

په تـا بنـاد ډكـي وـلې لـيـري كـنـتـونـه
سـتـا پـر غـاړه شـنې باغـچې شـيـنـكـي باغـونـه
رنځـور فـكـر ارامـېږي چـي دـي گـورم

تولـه عـمـر سـتـا پـر غـاړه شـنـه كـنـتـونـه
شـپـه او وړخ و هـي درانـه درانـه مـز لـونـه
هـر وچ حـلـق پـه تـا او بـېـږي چـي دـي گـورم

د شـمـلې غـمـيـان پـه خـا ورو كـي پـتـېـږي
د وياړ شـنـختـي دـي نـور ورو كـي شـوې نـړېـږي
د اولـس او بـنـكـي بـهـږي چـي دـي گـورم

لو بـه سـولـه ډېر مـشـهور د بـازيگـرو
مـعـامـلې دـي پـه پـيـخـه ر د يرغلگـرو
پـر خـيگـر او بـنـكـي تـويـېږي چـي دـي گـورم

لـويـي تـبـي كـرولـي يـم بـي تـوانـه
رـاتـه جـور سـول جنـجالـونـه ډېر بـي شـانـه
تـول افـغـان پـكـنـسې كـرېږي چـي دـي گـورم

خومره علم مخکي درومي په نړۍ کي
انسانان چي ژوند کوي په خوش بختۍ کي
هومره حرص د دوی ډېر پرې چي دي گورم

لوی خالق ه اراده مو په نصیب کړې
د وطن مینه غنې تلې ته حبیب کړې
امانزی په امید کړې چي دي گورم

ناروي ۰۴ دسمبر ۲۰۱۱

د چرخي پله زندان

د چرخي پله پله په زندان كې
شاه و خواجه گدېوالونه
په ډېر پورته سوه سوي
شپه او ورځ مورتته يوه وه
سختي شپې مورتې و تېرولې
ډېر اوږده لوی باركونه
پكېنې جوړه لوی وينگوننه
ډېر برباره دهليزونه
لومړي بلاك كې ستر وحشت وو
د چرخي پله په زندان كې
اوسه پينيزه دروازې وې
غټ قلفان په څرېدلنه
هر قردم كېنې وي ولاړي
تولته ورځ به وې ترلې
چا چې خپله وې ليدلې
اتيا كسه جهلاره
رحم نه وو خدای له پاره
تول بنديان ناسته و بېكاره
انساني حقوق پايه مال وه
د چرخي پله په زندان كې

یو تشنه نابد او داسه و و
 دروازه پکښه کې کي ننه وه
 نیمه ورځ به انتظار وې
 په موسم کې د سره ژمي
 خنې اطري وي د مرگ وني
 هلته وه لوی قطارونه
 په ساعتو و نوبتونو
 هر ورځ به و عرضونه
 زنداني دموکراسي و
 د چرخي پلې په زندان کې
 خلگ رېږدېدل د یخه
 دلسوزي خو و بېخي ننه وه
 کړکي ته وولي پنجره وې
 خو هیڅ داري ماتي سوي
 شواوخوا په هر اطراق کې
 ډېر واره وه کلکینونو
 هغه خو کوک چي د اطراف و
 همپشه لوی پرابلمونه
 په قدرت کې خو د خواهان و
 بې انصافه ظالمان و
 خپل اولس ته د بنېمان و
 ته ولد خاد کثیف سیستم و
 د چرخي پلې په زندان کې
 د دوبي په گرمي کې
 د خولې و دربانې ډي ورو

دېر افسوس به چاته راغلی
 چې پر خه باندي بندي يم
 خیانت و وطن تنه نسسته
 خیانت اولس تنه نسسته
 نه مې مال د چا غلا کړی
 نه مې هیڅوک دی وژلی
 نه مې حق د چا غصب کړی
 صرف یوه گناه زما وه
 چاپلوسې مې نه کوله
 د چرخې پله په زندان کې
 چا وې پلنې پې شه شا کړې
 څوک اخته په خس دوزي وو
 بل خوش حال تر ویش په چور وو
 جوړوي غه بت بلدینگونه
 هره ورځ خه وري رشه وتونه
 نه پوښتنه نه هم سوال سسته
 نه بازخواست ته کم مهال سسته
 جوړوال په شاد سترگو حال سسته
 څوک یې نه وینې په سترگو
 د چرخې پله په زندان کې
 پراته دېر بېچارگان وي
 خپل له خا نه بې خبره
 پردی لومنه کې راگی رسې
 دوسیه سې ورتنه جوړه
 اقرار واخلې ترې په زوره

رحيم نس ته خپل پلر خلكو
 نه پوښتنه پرېوزل و
 عقل ته ول ورتنه حيران دئ
 بېخې ډېر پرېشه پرېشان دئ
 ته ول د زړه خڅنه بيېشان دئ
 ښه عادل نظام په كار دئ
 ته ول ته تاريخه ازمايلې
 د چرخې پلې په زندان كې
 مالې دلي ډېر خوانان وه
 چا نوكان ځنې ايسې تلي
 د لاسو موات وه هېوكي
 يې زخمې بې په وه پوسې تي
 په هفتو بېدار خوابي وه
 يې په شپو بې جزايې وه
 پوچ ويېل خو بې حتمې وه
 د غسه څه رنگ شرافت وو
 دننه اهل ورياسېت وو
 د چرخې پلې په زندان كې
 د ملې زعمې لې په پاره
 په كار ډېر تجربه ده
 عمر ډېر تر پڼخوس كاله
 ډېر ضرروردئ په هر لاره
 دې بې خې لاص د عياشې وي
 نه بې ډېر احساساتې وي
 كار يې ته ول مشورتې وي

عاطفه يې بشري وي
په راولس يې دلسوزي وي
شرط په کار دئ امانتيزه
که د علم په پنا کې وي لوی سوی
یا تعلیم د مور او پلار يې وي لیدلی

ناروي ۱۴ سپتمبر ۲۰۱۱

ميوڼد

ژوندي ساته افغاني غرور په ژوند کي
شمه جگه بڼې مزي کوه په خوند کي
چي ساتلي مېرنيوزم ورت تاريخ دي
د ملي گټو ارزش وي په پيوند کي
رښتني افغان جارېري خپل ترخاوري
امانزيه بڼه بېلگه يې په ميوڼد کي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱

الهام

خپل د زړه الهام ليکمه په په تحریر کوي
هر څه بنسټ کارې راته اوس بڼه په تفسیر کوي

کله ول وېرې د صبر په کاسه کې
کله باز غونډې شجاع وي په تعبیر کې

غارګۍ د مینې خپل وطن ته ورکوي
يا هم زړه ورنه غوټه سي په تقصیر کې

مسافر خيالونه به بوزي اندېښنو ته
يا يې وټېرې د ولايه په زخیر کې

تمناده عاطفې چې په ځلا سي
څه ناڅه ځنې را اخلې په کفګیر کې

کلمات د پېرزوينې سي سره ګڼلې
امېلونه ځنې جوړ سي په تقریر کې

درک د عقل چې پر لار د غايې درومي
په ليکلو روحيات سي په تغیر کې

پہ کرم کي د هر کار مالک رحمان دئ
امانزی اوس اختہ سوی پہ شوگیر کي

د سمیر ۲۰۱۱-۲۴

غرق

په خيالو کې غرق اسمان ته پورته کېږي
 دغه وخت کې ټول انصاف ورنه ورکېږي
 په رانه عقل تحليل ديوشې نه کېږي
 صاف ضمير ورڅخه ورک سې نه پوهېږي
 نښه خبره د ټولني هيلې څه دي
 خپل پر طرز باندي مين نور نه بڼورېږي
 احساسات د عاطفې چي لبر تياره وي
 پر زړو عقودو ولاړلانه صبرېږي
 د زړه ځاله چي خالي سې لپه پر زړو نه
 وچلانده ټول په يوشان ترېنه سوځېږي
 امانزيه خداي دي دوی ته انصاف ورکېږي
 لابه کله سد په سر کې ورتنه لوبېږي

۲۵ د سمبر ۲۰۱۱

بهار

د ژوندون بهارمي تپرسو هيلې زما نه سوې تر سره
د اميد هڅې نامرادي پخې نه سوې تر ثمره
چي روان مې د ځوانۍ ارمان پر لوري د خزان سو
تور سېلاب و وپه وطن کي چي يې ډوب کړم تر ځيگره
شمين چمن کي د گلزار غوټې لانه دي غورېدلې
د خيالونو ارزوگانې پوره نه سوې ترکمـره
اوازونه د زرگي مې غواړي وکړي پروازونه
خو بلبل يې رنځور سوې اور کي سوځي تر وزره
دعا کړمه لوی څښتن ته نامراد زرگي رانښاد کړي
امانزیه غايه پرېرېده خوښۍ نه سوې تراخـره

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

پردی ستم

ستاد مینځي پراوږه راسره غم دئ
دوطن بنځکلی بهار زړه ته مله م دئ
راته بنځکلی معلوم مېرې په نړۍ کي
افتخار دي تلل و ماته مقدم دئ
په شېبو شېبو مېرې فکرو روان وي
چي بيلتون وي قسمت هم و ماته گرم دئ
د نژدې دررس پدلای نه سم گرانه
ستا چي غم په هېروم هغه قلم دئ
د اولس مینځه په کارده امانزيه
هله جوړ پردي ناورين پردي ستم دئ

ناروي ۲۲ فبرال ۲۰۱۱

خوب لیدل

خوبه خو مره مهر بان یی زه دي بوتلمه مکه مکی ته
د طواف په هر پړاو کې ما کتله معظمې ته
د حرم په محوطه کې پورته کبسته گرځېدمه
لاله نده سرگردان وم هـیخ په ځان نه پوهېدمه
د صفا مروا غونډی ته د ورتگ په اندېښنو وم
ابراهیم مقام ته ځیر چې د نفلو په درېدو وم
چې راوینس سولم له خوبه تر حد ډېر ومه ستومانه
هم لذت پکښې کې نغښتی بېخي ډېر ومه حیرانه
د څښتن قدرت ته گوره ناممکن کار راممکن کړي
که لرتوان د امانزي وو د مکی به بیادیدن کړي

د سمبر ۲۰۱۱ - ۲۳

د اولس نغ

د اولس نغ پورته کپه کپه پري تراسمانه
غلبه يې يې نن رس پري تراسمانه
نور لاهم خلک خور پري تراسمانه

د بنمان دي هره ورځ په توطيو کوي
رقيب ان دي هر گري په مشورو کوي
د پرديو و خدمتگار دي په پردو کوي

خوک تېشه وهه نفاق او بدبختي ته
خوک لمن وهه نفاق او بدبختي ته
خوک ولاړ وي خپلې گتې او خواري ته

چا جوړ کړي د پردو مزدور لاهه خانه
زړه او فکرمغشوش سوي بې لاهه خانه
ژبي يورنگ زړونه بل سوله عيانه

دورنگي يې په چه روکي معلومېږي
چالاکي يې په کړو وړو کي ظاهري

سپین سترگي يې په لیدو کي څرگندېږي

خپل وطن ته سم دښمن دئ گرځېدلې
خپل اولس ته ماززه رجن دئ گرځېدلې
خپل ژوندون ته کبرجن دئ گرځېدلې

عقیده يې خپل وطن ته د ارې ده
مفکوره يې خپل اولس ته د دعوي ده
اندېښنه يې د پردیو پوهو و عدې ده

غليم گوره سترگي سړې پردې وطن دئ
ورته جوړپه ټول تاريخ کي يې دښمن دئ
خو افغان بچي يې تل درد کي دردمن دئ

مقابل کي د وطن بچيان بيدار دي
دسيسو ته د غليم په توان هونبنيار دي
قرباني ته سرپه لاس خوانان کتار دي

د تاريخ په دې ترڅو حساس شپېو کي
دښمنان ټولنه مصروف سول دسيسو کي
اما نزيه مخ بې تور سي په سکرو کي

ناروي ۲۹ نومبر ۲۰۱۰

زما وطنه

په امید د سولې تاته انتظاریم
خوشبختی ته هر ورځ سترګې په لاریم
زما د زړه بلبل خااموش دئ په چمن کي
د سببا بڼکلي وږمې ته انتظاریم
که سهار نسیم یو ځل پر لگېدو سو
د بورا غونډي د گلونو په دینداریم
د گلاب غوټی بڼکلا ته ځان جوړ کړی
په راتلو د بڼو نغمو زه د بهاریم
جوړ به نوی شورماشو رسې د بلبلو
امانزی به د خوښیو په کتاریم

ناروي ۲۵ اگست ۲۰۱۱

میراث

زموږ اولس ته په میراث کې تربگنې ده یو تر بله
 وارثه کې دېره نغمې د بنېمنې ده یو تر بله
 یو چې لږ په گډه مورسي د بل سترگې باندي سرې وي
 همېشه دغه قصې دي خوا بدي ده یو تر بله
 پر ناحقه بهانې جوړې پورته چیغې او نارې کړې
 قناعت په منځ کې نسته خواشینې ده یو تر بله
 چې منطق په منځ کې نه وي زور جانب قانون چلېږي
 بېره نسته د الله نه خپل سړي ده یو تر بله
 د خبرو چې واورسي درچه به کړې غټ غرونه
 امانزیه سود یې نسته رسوايي ده یو تر بله

ناروی ۰۵۰۵۲۰۱۰

مینه نسته

وروړگلکوي سره ورکېږي
 زړه سوي هـيخ نسته معلومېږي
 مينه نسته مه رکه م سـو
 بسې غوري ده تور ماتم سـو
 نفاق هر کور ته رسېږي
 راتـه جـوړه تربگنـي سـو
 د سر خوږمـخ ته خواري سـو
 زړه پرېشان ورتـه سـو
 هيلـه خـه سـو د پلرونـو
 پـه مـيـر اـث وـه د نـيـکـونـو
 تـو جـه نـه ورتـه کـېږي
 مـوږ مـسـئـول د حـفـاظـت يـو
 خـپـل د خـاوري پـه عـزت يـو
 پـه غـيـرت پرتـه کـېږي
 پـېر زوينـه وـه هر کـلـه
 مرسـته ولاړه يـو تـو بـلـه
 تـه مـت خـپـل ورورتـه جـوړېږي
 تـه دا وـلـي بـي پـروا سـو
 نـن دـي خـپـل کـور ته بـلا سـو
 تـو لـو لـس دـي پـه خـوړېږي

د رواغ پر پرېده تهمت مه کړه
د دوستۍ مرام په زړه کې
مشکل ته ول خپله حلېږي
غېرېږدي خلاص اولس ته نن کړه
رضائیت ته د خښتنې کړه
ته ول کارونه به به سېږي

اکتوبر ۲۰۱۰-۱۲

ننگ

افغان بچۍ ولاړ دئ ستا مقام ته نن په ننگ ننگ
ټول احساس يې قرباني دئ مېنلوي زړه نن په سنگ سنگ
تاريخ ورتته ليکلي يې پر زړه گۍ د وطن مينه
فولادين عزمونه گوره هيله سته نن په غورځنگ ځنگ
زور مندان که نن تا او پرې د پرديو په لمسون کي
د شهيد د وينو څاڅکي ته پر يوله نن په لونگ وننگ
پيوستون زړو ته راغلي زمزم يې دي دي ووالي
ورور او خور ټوله درې پرې يوتر بله نن په څنگ څنگ
سرې سترگي دي د ميندو تر مۍ او بڼکي تر بهرې
اما نزيه ورتته گوره توري بيا سوه نن په شرنگ شرنگ

ناروی ۱۹۱۲۰۱۰

وطنه

سرې مرمۍ دې هرې لوري ته اورېږي
 ستا لاسه غېږې غلبلې دي پورته کېږي
 د نااهلو په لاس ته يې کباب سوی
 دا سرې وينې د زړگي څخه بهېږي
 ستا تر نام او لوړ نښان دي سپلنی سم
 سترو حشمت دې چي ولس دي په سوځېږي
 جنازي د بېوزلانن او پوه قطار دي
 همدیرې دي هرې خواته پراخېږي
 ستا د نښمن دې فریځکار نن په کمین کي
 بڼه ځوانان دي خپل لاسه تنه نه بېلېږي
 سد مو خلاص کړئ د بابا باتور بچيانو
 د نفاق زبني ستا کورته پاشل کېږي
 خپل د عقل استدلال پروطن وکړه
 که پوه نه سي نور به هر څه ويجاړېږي
 خپل په لاس ټولنه ويرانه ويرانې ده
 امانزيه ته ټول فکرونه کنډلېږي

ناروي ۲۰۰۷۲۰۱۱

گل

سحرگاه په لمخاته کې شبنم پروت ستا په لمن کې
 مروارید دې پرمخ برېښي که سنبل بیا په گلشن کې
 دامنمه چې قدرت ښکلاده ستا په نصیب کې
 د عطرونو پېرزوینه چې وتا ته حبیب کې
 بلبلان بيماره گرځي سرگردان ستا په چمن کې
 کاري ډېر لور فریادونه ټول جهان ستا په دیدن کې
 د سهار ښه ترانو لوره مخصوصې هنجري دي
 خپل د مینې په اظهار کې بنایسته جوړې نغمې دي
 امانزیه ورتنه ځیرسه لوی قدرت قایم مقام دي
 ټوله ژوند یوه لحظه ده هر کار دایم انجام دي

۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وطني شعرونه

نوی عصر

نوی عصر شروع سوی د بریا خبرې کېږي
 پرمختګ دې هري خوا ته د شفا خبرې کېږي
 تمدن طغيان اخستی هر ورځ رنګ بدلوي خپل
 ټول سیستم کمپیوټري سو د رنګا خبرې کېږي

بلډنګونه ابادېږي سړي یې خپې ژي تراسمانه
 وسایل بیخي مېړن په کار لوبېږي تر توانه
 هم بنایسته وي بې نظیره هم لذت د روح لپاره
 خدمت ټوله بشري دې توان جارېږي تر انساني

د نفرت چيغې دي پورته نن د جنګ په مقابل کې
 د مرګې څخه بېزاره زړونه تنګ په مقابل کې
 د خدا خوږې خبرې په هر کور کې مجلسونه
 د وحشت ترانې ورکې نوی ترنګ په مقابل کې

افغاني ځوانان که پوهي د کتاب لاره دي خپل کېږي
 ټوپک ليري له ځانه د حساب لاره دي خپل کېږي
 علمیت ته دي رجوع کېږي چي اګاه په تمدن سي
 تو لعت دي پر جګړې سي د ثواب لاره دي خپل کېږي

د مرگونو و تڼو تر ټولو سږي د افغان د کلي کوره
نور دې بس سږي سوي چغې غټ ارمان د هري لوره
اوبنکي پاكي کړئ د ميندو ووسيلې لږ څه پروکړئ
جهالت دې رانه ورکي ظالمان دې شي نسکور

نه دي دين نه دي دنيا سوه ای نادانه خان مرگيه
نسته حوري او غلمان بيا ای ناخوانه خان مرگيه
جهنم دي په نصيب دئ ته قاتل د شهيدانو
خپل دي دواړي خطا کړي بي ايمان نه خان مرگيه

که دي موخه شهادت پر خپل وطن وي
يا ظالم دي پر اولس جاهل د بنمن وي

ټولو منم په چي د زور جواب به زور وي
مرا مون نه د پردی و تگل اغزن وي

موري دوی ته دعا وکړه چي د جهل لاره پرېږدي
خان تنوير په علميت کړي چي د بخل لاره پرېږدي
جهاد وي د خدای لپاره نه د بل چا په چوپړ کي
د انصاف تله دي خپل کړي چي د دغل لاره پرېږدي

د غه ډېره بد بختي ده پر مکتب دي حمله کېږي
 په بينا سترگو وگوره پر مذهب دي حمله کېږي
 د ولس سره جفا ده که د دوی مکتب وي جارسي
 غليم نه کېښي ارامه پر منصب دي حمله کېږي

بې شرمي تر حده تېره کمپيوټر هم په نښان دي
 بېنواد سترگو خاړه حقيقت ورنه پنهان دي
 خوک چي علم ته خدمت کړي يا په فکر د انصاف وي
 د دښمن حملې پر کېږي خو مور زور ده په توان دي

د افغان غښتلي ځوانه پر ځوانې دي برکت سه
 عذرو کړه مور او پلار ته د تيارې نه دي رحلت سه
 که د علم په رڼا کې نوي ژوند ځانته سمبال کړي
 بنوونځي سره ياري کړه مخ پر لمر دي حرکت سه

د جهان سره يو ځای شه پرمختگ ورځني زده کړه
 د تاريخ ژوند نه راووزه تمدن مخ کې پرده کړه
 هم به ستا خیر پکښې وي هم فايده ټوله ولس ته
 په هر کور کې ډېره بله ورته جگه دي شمله کړه

موري خداي ته دعا وکړه چي ځوانان په ژبه پوه سي
 رخصت واخلې د ټوپک نه د سواد په گټه پوه سي
 په هر کور کې به مسکا وي غم به ليري ورنه ځغلي

امانزی به وی خوش حاله که ځلمیان په دغه پوه سږي

ناروي ۱۹ سپتمبر ۲۰۱۱

سمندره

چې په ناز به در روان وم ستا ديدن ته
د چرتونو پوهه تالو کي ستا لمن ته
غم به ليري رانه ولاړی ستا په غېږ کي
هله بيا به زړه در توپ کړه ستا گلشن ته

رانسه ولاړه به غمون نه ليري ليري
يا به جوړ سوه نور جشنونه دوري دوري
ديارانو په مجلس به زړگي بنساده سو
مطربان له بغلو ونه گوري گوري

هم نخاوه هم سرود د بنو خوانانو
بنسه اشعار او شاعري د شاعرانو

ورور گلوي وه اتحاد په خپل قوت کي
بنسه وعظونه به کېدل د عالمانو

نابيره د يخني توپان را خپور سو
ناعلاج به غم پاشلی په هر کور سو

بـي انصـافه شـعـارونـه را پـيـدا سـول
نـا کـراره چيغـي پورته شـور مـاشـور سـو

هـره ورځ نـوي غـمونـه کـوتـه کـېـري
پـرزړگـي نـوي دـردونـه مېلمـه کـېـري
د هـجـرت او پـردېسـي چيغـي سـوي پورته
تـربگنـي هـم د افغـان پـه پـښـه کـېـري

د بـدلون نـوي فـکرونـه پـه نـړۍ کـي
تاکتيکونـه ايشـپـري پـه بـېـري کـي
هـد فونـه سـتراتيژيک نـور هـم مـحـرم سـوه
د وړيـو او خـتلاف سـو پـه شـري کـي

ظـالمـانو د مـغل نـقاب اغـوسـتي
د بـنـمـانو د گـرگين سـپـلاب راوسـتي
وچ لانـده تولـه يـو شـان پـه سـوځل کـېـري
جـهان سـوز د خـپـل پـلان حـجاب اخـسـتي

د تـاريخ پـه اوږد پـړاو کـي بـنـه څرگنـده
د ظـالم شـکست حـتمـي وي پـه بـر بـنده
کـه بـنـکرونـه د هـر چـا بـيخـي تـېـره وي
ماتـېـدل يـي الهـي وي پـه زغـرنـده

په هرځاي كې مخكه سره زموږ پر شپه سوه
 تاريكي د هري لوري پر خپره سوه
 لاره وركه هر څوك مخ پر بېديا سو
 كلي كور كي د تونبي پر سرد عوه سوه

د خروش ډكي سيني را توپاني سوي
 سمندر زړه كي رينبي را طغياني سوي

سونامي د هيچا زړه تنه نه لوېدلنه
 خيرو لاري تكي بييا را اسماني سوي

د الله د ستر قدرت ژوندی مشال دئ
 د ژوندون اخير زوال نري شمال دئ
 ټول نيمگري تلابنه بونه مباتېري
 امانزيه د توبې كمكي محال دئ

ناروي ۲۵ نومبر ۲۰۱۰

سمسور

زما پسه سترگو لیدل کپړي
گوران و طن راتسه سمسور ډېر
چرت چي څومره راتسه ډېر سي
اندېنې وي د خپل کور ډېر
څه چي زړه مې منل غواړي
رانسه غلې دي پېغور ډېر
چيغې ژرسېم اور ډېر دلاي
څوک چي جوړ کړي راتسه ش ډېر
څوک وحشت چلې ول غواړي
امانزيه پري زور ډېر

ناروي ۱۵ جولاي

زموږ خاوره

زموږ خاوره طلايي ده ټولې ډکې يې تپې دي
د تاريخ په اوږدو کې ورتنه جوړې دسيسې دي

غليم پروت وي په خزېه کې هرگړې نوي خيالونه
که يې لږسد سرتېره ورسې په دروغ جوړې گيلې دي

خپل په کور کې هرڅه غواړي ابادي يې ډېره خوښه
د افغان کورته بلا دي پراولس يې سترگې سرې دي

ډېر کلونه په چرتو کې د هلمند د اوبو غلاته
د تخريب غټ پلانونه هره ورځ جوړې حملې دي

ځينې ناستوي په خزېه کې زموږ د خاورې د بڼمنان دي
يا پښتون د سترگو خاردۍ يا زموږ جگړې شملې دي

د نفاق زاړه تخمونه دوی بڼندي پر هره سيمه
شني روپۍ دي چې خرڅېږي د مصرف غټې بڼې دي

د نـامردو پلانـونـه د پـردې تـرشـا جـوړېـږي
ډېر هوس تودو او بوتو ته هلته گرو د دوی کلمې دي

د خدای قهر دي نازل سې تل پر شومو هـدفونو
د چاه کن خای خپله شاه دئ امانزیه بس پلمې دي

ناروي ۲۵ مې ۲۰۱۰

زما بنکلی کندھارہ

پہ تہ تاریخ کی سستا نکلو نہ
د غ ز او و سستا یادونہ
تہ افشہ ا ر و ی ج ہ ا ر ہ ک ہ پری
د و س س ت د ب ن م ن تہ خہ و ر و ل ی
ہ ر ظ ا ل م ت ت ہ ر ا غ ل ی
ش ہ ی د ا ن س س و ل س س ت ا م ر و ن ہ

د د ب ن م ن ز ر ہ و س ل ہ و ہ
د ن ف س ا ق ب ن ہ و س ی ل ہ و ہ
د ا ف غ ہ ا ن پ ر ک ر و ر ج گ ر ہ و ہ
س س پ ر د ک و ر س س ت ا ا و ل ا د و ن ہ

ن ن ہ م ب ی ا ن ا و ر ی ن ر ا غ ل ی
و ر و ر پ ہ و ر و ر د ی ن و ژ ل ی
س س ت ا ز ر غ ہ و ن چ م ن س و خ ل ی
خ ا و ر ی ک ہ ی س س ت ا س ر و ن ہ

یو ځل بیا امید و تاته
 مخ در اوړي ستا و خواته
 شمله جگه که په سبباته
 بیا ژوندي که په ستا خیالونه

دولس مشوره گوره
 پکتیادی سکه وروره
 ننگر هارد خپلی موره
 در په ییاد که په دورانونه

پنستا نه تپول سره ورونه
 یوه ژبه که هودونه

تپول کپړی یو د زپه رازونه
 راوړه نور ستا پیغامونه

دواخانه ته تر نیمه روزه
 دم زاره تر گردې زه
 دلغمان ته تر جلرې زه
 ستا و طندن دی ستا هډونه

زمه وړ خا وړه پنبه تونخوا ده
 پنبه وړ که وازه خواده

لــر ا و بـر تـر تـول یـو هـ خـو ا د ه
بـس کـه ډـر سـو هـ سـتـا خـو بـو نـه

د الله ننه مرسته ته غواړو
په زاریو ورتنه ژاړو
وطن ډک سوپه ويجاړو
امانزی احساسومه ستا دردونه

ناروي ۱۴ د سمبر ۲۰۱۰

د ولس مینه

د وطن په ارمـانـو كـي
د گلشن په زمـانـو كـي
د افغان د زړه قـوت وې
تـول احـسـاس تـه بـر كـت وې
سـولـي تـه وې زمـور پـه زړو كـي
ولـي وـالـي ووتې د زړو نـه
لـيـري سـولې د پـرزو نـه
پـر بـر بـد يا او پـه درو كـي
هـد فـونـه سـول نـيـمـگـري
بـچـاره سـول تـول وگـري
چـمـن سـول وپـه ورا نـد و كـي
تـه چـي نـه يـي تـبـاهـي ده
پـه هـر كـور كـي خـپـل سـري ده
تـول مـلـت پـه انـد بـنو كـي
د سـيـسـه كـه د اغـيـارده
د اولـس مـيـنـه پـه كـارده
د سـرتـاج وې پـه بانـد و كـي
پـر و طـن و كـه پـه نظـرتـه
سـد د يـرا و لـه و سـرتـه

امانزیه احساس تل وي په رگه گو کي

ناروي ۰۹ اگست ۲۰۱۱

پارلمان؟؟؟

پارلمان دئ درغلي ده قضاوت پکښې کي نسته
تولنه چال او چالبازي ده عدالت پکښې کي نسته
ضمير کم وجدان کم زوری چي معنوي ورتنه خوشحاله
که عالم ورباندي خاندي وضاحت پکښې کي نسته
دغه بل دشرم خای دئ یا کمبود قضاوت دئ
عدالت که تامینېري رضائیت پکښې کي نسته
خوک خلاف د حقیقت دئ یا قانون سره په ضد کي
خپل خپرې به رسوا کاندې بنه خصالت پکښې کي نسته
غل چي غلا کړي یو مجرم دئ مددگار یې هم هغسي
زړونه ډېر دي خیرن سوي شفقت پکښې کي نسته
امانزیه دا څه کار دئ ټول جهان ورباندي خاندي
انصاف نسته په باطن کي ملي پت پکښې کي نسته

ناروي ۲۰۱۱-۲۳

کو هکه

زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 تــه زمــاد ژونــد د پــوه وې
 تــل مــي ســترگو تــه ولاړيــي
 خپــل ســلام زه درلېر مــه
 احتــرام د راســتــو مــه
 ســتا بېلتــون جــوړ کــړي غــم دئ
 شــپه او ورځ پرمــام مــاتم دئ
 راتــه جــوړ زړه کــي تــورتم دئ
 زه قريــبان ســتاتــر بڼايســت ســم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 مــا چــي ســترگي لغړولــي
 ننــداره ســتاد بڼــکلاوه
 ســتاپــه غېر کــي ســترگي روڼــي
 مــاخــال پــوڅي تــاکــي کــړي
 چــي ولاړ پــرخپلــو پښــو ســوم
 ســتاد مينــي پــه ليدو ســوم
 هــره خــواپــر گرځېدو ســوم
 د غــره ســرتــه درخــتلم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 لا ماشــوم د پلار پــه غېر کــي

پېر پېنښو لولاړې دممه
 بې خبرو دم نښې نښې
 پېر شېبو ومه خوش حاله
 د غمونو ووم فارغه
 د باباس سره بېمه وممه
 پېر بې اغو بېمه گرځېدممه
 هر ورځ فصلمو تلمه تلمه
 ستا پېر مينه زړه پاچا او
 زمماروچ يې زمماراتن يې
 د ميوو دې مننت بېاريم
 سيال يې نسته پېر کي
 شنه باغونه شنه بې اغچې دي
 بې مثال دې ميوو دي
 بې کلي کور وېر زمريانو
 تفرېک اهد جنگي لالانو
 د افغان د لښکرانو
 ارامگ اهد زرغونې تېر
 ستالم نن انتخاب سوله
 زمماروچ يې زمماراتن يې
 نن دې وي ننم خوار او زار يې
 تېرې تېرې پخوي سوي
 نه جرگې د ميوو رويس خان سته
 نه لښکر د احمد خان سته
 ستاد بې کلي غره پېر سر کي
 د پښتون د کور پېر ور کي

د بامونو پمپه ممبر کړي
 څوک ولاړ توپک په لاس دی
 پر ماشه یې پرته گوتسه
 زما روح یې زما تن یې
 ستا اصلي وارثان څه سول
 رشید خان بیارار ولاړ کړی
 قوم خان ته هم ورځ کړه
 خپل بابا مې امان جانسه
 زه سر سوي یو لسه توانسه
 سر را پورته کړی لسه خاوري
 په هر کونج کې سته بغاري
 تری تم سم وه زمه واري
 د پردیو په منگل کې یو لوېدیځ
 راتسه جوی تلابندی دی
 زما روح یې زما تن یې
 یوه هیله ده د څښتن نه
 مې مورال موراژوندی کړی
 د پردیو شیره مو خلاص کړی
 اتحاد زمه وړ پوره سې
 یو د بله په پراوړه سې
 نه سه سم تم وي د پردیو
 نه ژر د بې غوریو
 نه به باران وي د مرمیو
 خپره بیایو خوشحالی سې
 امانزي زړه کې بې سادي سې

زما روح یی زما تن یی

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

کندهار ته

نن قصي د ترور و حشمت دي ستا پر مېنه
افسانې د بد رغبت دي ستا پر سيمه
خپل بي سوچه دي و خان ته بلا سوي
د پردو په لمسون خان بيا خرڅوينه
نه پوښتنه دروېر نه څو ک د چا کړي
ملا مت ن ملا مت راترور وينه
لا به څو مړه پر خپل خان باندي تېري وي
ياتر څو بېه و خپل خان ته بلا وينه
د پلرونو افتخار دي خدشه دار کړي
په عمل کې خپلې پښې را پرې کوينه
پاکه خدايه ته نا اهل را پرلار کړي
امانزيه زړه ازار دعوا کوينه

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱

ارغنداب

کندهاره سستا پسه غېر کېي ارغنداب دئ
نوم يې تللی په بنايست کېي چي شاداب دئ
جگ مې سترگو ته ولاړيې په يوروپ کېي
زړه زهيري سې په مغزونو کېي عذاب دئ
کله گورم شين زرغون راتسه سمسور سېي
کله ويېنم کنډوالې زړه مېي بېتاب دئ
هره ورځ سوي نني نني ديتيمانو
دا صيل افغان زړه گي باندي کېي شاداب دئ
د کوشو کنډي کېي چي رايياد کېي
امانزي ډېر گورم کوي چرت مېي خراب دئ

ناروي ۲۷ جون ۲۰۱۰

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

پخې خبرې

پخوانۍ پخې خبرې

راته ډېرې دې سپېڅلې

متلونه پاڅه سوي

ترکرو دې راوتلي

د هر چا زړه ته لوېدلي

د افغان باتوره کوره

ناخبرد خپله زوره

مېړني دې سوه کمزوره

د شملې گل دې ورک سوی

پخوانۍ پخې خبرې

غم تغردئ غورولۍ

زړه زما غليل غليل سو

پاچهي د ټپوسانو

دورنگي ده د روسانو

د پردیو پېښې کېږي
ستا نه ډېرې گیلې کېږي
خپل پر کور توطئې کېږي
خوک وایي وړې نس بنا مار دئ
پخوانۍ پخې خبرې
مخ په مخ راته یاري ده
سر مي ورک سنگر مي ورک دئ
د جولای عقل حاکم سو
خپل د هوډ څخه تېر سوی
عزم نسته که هېر سوی
تا د علم امساخه کړه
ارزښتونه دي لمبه کړه
یا دي نورو ته تحفه کړه
ناراستي د ځان نېستي ده
پخوانۍ پخې خبرې
سیاست زده کړه په مفهوم کي
دوست دښمن پکښې کي نسته
نه دي پیر سته نه فقیر سته

عقل څه وخت پکار پري
د بي عقل تخت نر پري
د پرون گدا پاچا سو
په خپل کرو باندي رسوا سو
چي و خپل ځانته بلا سو
د تانتو په کت کي ناست دئ
پخوانی پخې خبري
تيل ما تيل دئ په وطن کي
د توري شپې په غلا کي
نور پرديان راته ماهر سو
مدعي راڅخه ورک دئ
د پلزن ورپسې څرک دئ
هره شپه چي بنه تياره سي
نژدې دوست راته لپوه سي
زما پرور خيال د پسه سي
زړه غمجن سي سترگي ژاري
پخوانی پخې خبري
لرمنه د نورو کله

تل د زورد پاسه زور سته
هم د سرد پاسه سروی
د ولس نه دي څه زده کړه
بنه بی زده کړه بیا کوزده کړه
ته د باد پر نیلي سپور بی
ناخبر د کلي کور بی
نن د خپل خاوري پېغور بی
کال دي تېر سو په لکړه
اوس ضرور ده بنه ککره
پخوانی پخې خبری
راته غم د پاسه غم دی
زما پر غاړه نن چاره ده
سور غمی راته پیدا کړه
په دوستي کي د بنمان سته
پر بغل دي غلیمان سته
تېري سوي څپې پر پرده
ځانته نوي چاري کښې پرده
د ازار نه زړه کي رپرده

زه په تمه ته بيغمه

امانزی دي نه منمه

ناروي ۱۵ نومبر ۲۰۱۱

تاریکه وه

ورور کیسه راته کوله
توره شپه وه تاریکه وه
سرې د ژمي شپې وې
تور لوگي وه په هوا کي خر خپدله
ارامش د روح هیخ خای نه معلومېږي
هره ورخ یو پېښه کېږي
د اسمان پر مخ پرته توره پرده وه
پورته کښته د اوریخو د بدبه وه
د وحشت لمن خپره وه
توره شپه وه تاریکه وه
په درانه خوب کي بیده وم
نابره د درنو توپونو ږغ سو
زه راوینس سولم له خوبه

ما ویله چي نن بیا ده کومه لوبه
خوضرېې د هاوانونو
که مرمی وې د توپونو
یا انداخت وو د تانکونو
چیري بیا نوی ماتم سو
توره شپه وه تاریکه وه
خپل پتو می پراوړو کړ
لڅي پښې می ورځغستله
چي راوتم د کوره په کوڅه کي منتظر سوم
غلبلی سولې په زوره
حالت سم نه څرگند برې
لورې کرې پورته کېږي
هیڅ می سر نه په خلاصېږي
توره شپه وه تاریکه وه
یو واریا نور درزهار سو
سوي چیغی تر غوړو سوې
پاس پر سرد ټوله کلي
دوه درې کوره سره پرې

ويجاړ درې واړه کورونه
نه بې ورنه د پو الونه
چي تر لاندې وه هې ونه
توره شپه وه تاريخه وه
لوی واړه تر خاورو لاندې
د چا ماتې ککړۍ وې
بې کسي وه په غمو کي زه لوېدلم
په هيڅ شي نه پوهېدل
څوک لا وخته شهيدان وه
نور پر لاري ور روان وه
خپل په ځان پوري حيران وه
ما ورو تر لې زني
توره شپه وه تاريخه وه
زه چي ور غلم صحنې ته
د مرگونو سلسله کي
د خواخوږو کمبودي وه
بېوزلان په وينو رنگ ټوله تپېږي
چي شل تنو ته رسېږي

شهادت لره ستنېږي
مرستندوي خو بيخي نه وه
توره شپه وه تاريخه وه
خني کور تر کور تباه سوه
چا کي يو يا دوه ژوندي دي
هم واره وه هم خوانان وه
نراو بنخي ماشومان وه
ما ويل يا پروردگار
ساتندوی يې مددگار
رحم وکړې ته بداره
توره شپه وه تاريخه وه
هيڅ گناه يې نه درلوده
په هيچا يې غرض نه وو
خپل په محکه کي لگيا وه
نه اخته د چا په غلا وه
په ښه خوی کي برملا وه
خپل په کور کي سره ټول وه
ټوله يو کور او کهول وه

نه محتاجه د کچکول وه
توره شپه وه تاریکه وه
نه روغتون په شاوخوا کي
نه ډاکټرو و نه درمل وه
رډي سترگي مو کتله
بنايسته ځوانان وگوره چي بي واره شهيد سوله
د مرگو مېله پر کېږي
هيڅ مدد نه ور رسېږي
د هر چا زړه پر سوځېږي
توره شپه وه تاریکه وه
د ظالم د بنمن له لاسه
لوی کوچنی مو تباہ کېږي
سحرگاه سوه د سهار په لمرختو کي
اولس گرځي په کوڅو کي
خلگ ټول اگاه کېدله
پسپسک سو يو له بله
چي دا څنگه پېښه سوله
توره شپه وه تاریکه وه

لوی ناورین پر ټوله کلي
د افسوس د غوښه پورته
خوک روان سول هدیرو ته
د قبرونو جوړېدو ته
دوی ویله خدای ناترسه ظالمان دي
خپل د خلگو د بنمنان دي
د پردیو نوکران دي
توره شپه وه تاریکه وه
بنخ سوه ټول یو ویشته نفره
دغه خلگ بې گناه وه
سبا ورځ په فاتحه کي
مشران وه په جلسه کي
بس پوښتنه به کېدله
چي دا څنگه پېښه سوله
چا چي کرې دا گناه ده د لته چانه پېژندله
توره شپه وه تاریکه وه
خلگ ټوله وه په وام کي
ټول جرئت ورځني تللی

خپل دښمن ورڅخه ورک دئ
هر هوښيار ورته هک پک دئ
يو هد ف ښه خرگند پري
په يو لاس به هر څه کپري
که يو نه سو کلی کور به ويجاړ پري
ټوله خلگ په دې سلا سوه
توره شپه وه تاريخه وه
دغه حال چي چا ليدلی
پراولس يې زړه سوځپري
زمورډ افغان اولس ته گوره
ورور بېزار د خپله وروره
يو ځان خرڅ کړي پر پرديو
سترگي سرې وي يو تر بله پر چو کيو
د پيسو په وجه باندي اخته سوي پر بديو
توره شپه وه تاريخه وه
ظاهري خبري ډ پري
اتحاد راڅخه ورک سو
اعتماد او باور نسته

دورنگي په يارانہ کې

خوند د ورور په زولانه کې

امانزيه خپل سري سوه خلگ ډېر بڼه په پوهېږي

ورته گوره خپله دوی پښېمانه کېږي

هسي وخت ورنه تېرېږي

ناروي ۰۲ اکتوبر ۲۰۱۱

لوی اختره

لوی اختره بختوره
خومره تاته په هوس وم
ما ویل زړه به می څه بناد سی
لږوزگار به سم له غمه
زه به وکړمه څه دمه
ستا په غږ کي خوشحالی وي
پاک لباس نوي کالی وي
په هر کور کي مهماني وي
که وطن دي خپل وطن وي
لوی اختره بختوره
که آرام وي لږ فکرونه
د اسلام په ارزښتو کي
که څوک لږ څه معتقد وي
زړه دي سوځي پروطن خپل

رحم وکړې پر گلشن خپل

د خوارانو غریبانو

د بېوزلو یتیمانو

د بې کسه افغانانو

چیغې پورته تر اسمانه

لوی اختره بختوره

زمونږ کور په کور غمونه

صرف خوشحاله خو کسان دي

زړونه چوي سته دردونه

ډېر نا حقه پرابلمونه

هره ورځ ویني تویېږي

سم فکرونه زخمې کېږي

جنازې دي روانېږي

جوړي نوي بهانې وي

لوی اختره بختوره

د نړۍ مسلمانانو

دعا وکړئ لوی څښتن ته

غضب پای ته ورسېږي

بختور ورته اخترسي
لوی اختريې بختورسي
زړه ازاد فکر ارام وي
خوشحالي کور کې مدام وي
د اولس خرگند مرام وي
افغانان به سي نېکنامه
افتخار به امانزی کړي
چې خپل سر تر سپلنی کړي

ناروي

۰۴ نومبر ۲۰۱۱

زه باران یم

زه باران یم په حکمت باندي اوربړم

په بهار کي ښه پیغام راسره مل وي

د ژوندون ښه وسیله یم

طبیعت لره تحفه یم

په شپبو شپبو مي گوري

انسانان راته محتاجه ښه پوهبړم

ستر قدرت دئ په هوا کي خاڅکي کېږم

هم په غرونو هم ځنگلونو کي ځلېږم

زه اوربړم زه اوربړم

ټول بشر سترگي پرلاري وي و ما ته

محتاجانو ته خدمت دی په پوهبړم

پېرزوینه په رشتیا راسره تل وي

شین خراغ د شني فضا راسره بل وي

هوا پاکه فضا پاکه تنفس ته

د هر گل ښه غوړېدو ته مهربان یم
د زوزانو ژوندانه ته زه روان یم
زه د غرونو هسکو څو کو ته عیان یم
زه اور بېرم زه اور بېرم
چي زه نه یم پرېشاني په طبیعت کي
د سبحان په ستر رحمت کي حسا بېرم
احساسات د نېکبختۍ ما ته سنبل وي
پروازونه په هوا کي زما لپاره
هم پر لورې هم پر کښته زما لاره
شارپي محکي اوبه ومه
شېلې ټولي ډکومه
وچي محکي لندومه
زه اور بېرم زه اور بېرم
کله کله چي ژلۍ مي پر بغل وي
توپان زما بې ارادې وي
تند شمال زما په خوا سي
يا توپان ورسره راسي
پر چپه مخ راولاړ سو

زما مسیر رانه خطا وي
سرگردان پر هره خوا وي
د هر چا سره جفا وي
زه اور بېرم زه اور بېرم
بهار تېر سي دوبي راسي
گرمي هم لمن خپره کړي
لږ خوبونه زه کومه
کله کله زه راځمه
منی خپل رنگ را بنکاره کړي
د زوال ما وسيله کړي
حياتي لاره قبضه کړي
شنې شنې پاني ژرومه
زه اور بېرم زه اور بېرم
رژېدل د پانو راسي
تويېدل د گلو بيا سي
ژمی راسي تند بادونه
ارامش د خوند خوبونه
ټول سي هېر د ژوند چرتونه

زه په واورې اليشېږم

زه ټولني ته تحفه يم

امانزي زړه ته توبنه يم

زه اورېږم زه اورېږم

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۱

توره شپه

خداييه كله به دا توره شپه رنهاسي
 د وحشت طلسم مات بيرته سببسي
 د تاريخ په سخت پړاو كې سرگردان يو
 افغاني فکرونه بيا پريوه خواسي
 لاس په لاس چي ټوله خلك سره ورکړي
 خط په زغرده د دېمن سره جلاسي
 د ملت واگي كه ستا په لاس كې نه وي
 غلبلي به دي او چته په هواسي
 د پرديود ياري نه پرهبزوكړه
 مستقبل كې به فکرونه په غوغاسي
 د بحران نه د نجات لاره پيدا كړه
 عقل واچوه په كار چي زړه شفاسي
 د ناسور زخم وچود كې خاله نيسي
 يو وحدت دئ چي هغه لره دواسي
 ناخرگنده اينده لري په مخ كې
 عاقبت يې سنجوه چي خه به راسي
 ستونزي كله حلېداي سي بي زحمته
 پيوسون كې به توبنه ترسترگو بيا سي
 معاملي دي خطرناكي په وطن كې
 سترگي خپل پرېټول ستره جفا سي

هر افغان دي تر خپل وسه تالابن وکړي
چي غايه او ارمانونه به بر ملا سي
د ظلمت تغرب به هله زموږ نه ټول وي
امانزيه چي نفرت ورتنه پيدا سي

ناروي

۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

تاته وایم (پ)...

په تاریخ کي شرمېدلی نه دی عهد نه دی پیمان سته
په اسلام کي رسوا سوی نه دی قول نه دی ایمان سته

ډېر مختوری د دنیا یې دورنگي په تا اخبلي
شرمېدلی د زمان یې په هر کار کي دي تاوان سته

په قتلونو کي س هیم یې د زرگونو انسانانو
ډېر بې شانه ظالم سوی نه حیانه دی وجدان سته

په ظاهره مسلمان یې خو پاکي په تا کي نسته
خپل په زړه کي منافق یې بغلوت ته دی شیطان سته

یو وار مخ ته خدای حاضر کړه بېرته نه ده د خبستن نه
فکر وکړه په ژوندون کي په انجام کي دي زیان سته

ظالمان نسکوره کيږي سوال جواب یې دی په مخ کي
په غضب د خدای ککړ سې مستقبل کي دي پرسان سته

ستا ضمیر او باطن دواړه درنه غرق په توطیو کي
امانزی به دي شاهد وي چي و مخ ته دي بیان سته

ناروي ۲۴ فبروري ۲۰۱۱

څلوريزي

د اور په تناره کې پښتني هيلې سـوـخـېـرې
سـرـتـر پايه لولپه سوم لامي لورې کرېرې خېرې
زه افغان يم خـر پښتون يم تل مين پر ازادي يم
يو ارمان لرم په ژوند کې چې وطن به ابادېرې

تـو ل پښخه کسه خوشحال دي بنگلـو تـه
خپل د ورور ويني زبېښي خوښ دي پيسـو تـه
کـرې شپه دېر سرگردان وي په چرتـو کـي
چي د غلا پلان تـرې پردي تونـو تـه

درته گـورم چي وړانـېرې زمـا وـطـنـه
هـره ورغـ بـه زخمـي کـېرې زمـا وـطـنـه
د نفاق ميوې چي کـور پـه کـور خـه وي
خداي خبر چي به رغـېرې زمـا وـطـنـه

خوک چي پوه نشي په زيـان د خپل تـولي
يا اگاه نشي په تـوان د خپل تـولني
دروازې بـه تـکـوي تـل د پـرد يـو
نـه بـه ويني تـول نقصـان د خپل تـولني

پسرلی سو هري خوا ته د بيد مشک سايبې جوړېږي
 باغ ارم شاپېری ناسته د پلنگه ليرې کېږي
 تور کاکل پر سترگو خوړند د بنکلا نظير يې نسته
 افغاني کالي په تن کې متيکې باندي څرېږي

اور بل سوی پر سرونو سو څوي کورد پښتون
 هر پردی چې کور ته راسي سي د بنمن نورد پښتون
 سد دي خلاص کړه فکر وکړه چې اصلي خبره څه ده
 زما په اند چې تربگنې ده ختموي زورد پښتون

درحمان بابا د پوان به سي په کار خپل
 څه بڼه وايي چې درې اصله دي کړه يار خپل

چې پرې غم غلطوم درې مې محرم دي
 يو قلم دوهم کتاب دريم اشعار خپل

ای انسانه پر خپل سر مه کړه ظلمونه
 گوتته ايسسته د ماشي پرې پرېده مرگوننه
 ملامت خو توپک نه دی خپله ته يې
 د ظالم عمردی لنډ سته متلوننه

توان په توان

د پردیو د پسرگو ممان پریو ه ټکي
توان په توان باندي ماتېري په هر څه کي
د دېمن په ژبه ځان که بنه سمبال کړي
نور شکست به یې حتمي سي په ورشه کي

نن خپل ورور راته اغیار سوزه یې وینم
د پردو نه زه زه ردار سوزه یې وینم
د وروري لباس په تنه خپل خپل خبري
خو تر شا خنجر په وار سوزه یې وینم

د ساحل په جنگ خپلې د اوبو راغلي
د پتنه کورت ته لمبې د اورو راغلي
یو د تیرو بل د اور سره په جنگ دي
د افغان پسر حملې د پردو راغلي

قافلي د ازادۍ رانه ستنې سوي
د اولس پر زړونو بیا د غمگي شپې سوي

د خلاصون شمعو خاموشه تاريخه سوه
خوار پښتونه يو ځل بيا جوړي درې سوي

ورور هم ورور ته بلا کېږي کله کله
هېڅ د ځان نه نه شرمېږي کله کله
د بابا پرميراث سترگي پټې نيسي
خپل گروان ته نه ځير کېږي کله کله

د خبرو لور ناصحه د کتاب خبري پرېږده
په عمل کي ځان ښکاره کړه د غيا ب خبري پرېږده
انسانان څومره ظالم دي رحم نشته يو تر بله
ويني زېښتي بي توکله د عذاب خبري پرېږده

هم نشين د بدو خلکو تاوران ويني
ابرو توي په سپېرو خاورو نقصان ويني
مشرانو مور ته کړي هدايت دئ
څوک چي مل وي د بد کارو زيان ويني

که مي غوټه د زړگي خلاصه کړم چاته
معنی دا چي ځان په کس ته ورم بلا ته
که ښه نيت ياب بد کردار وي پکښي نغښتي
دواړه يودې فکر او خيال ترم سبباته

د کور چاري چي تنظيم وي نظامت دي د مېرمنې
 که سمبال وي ټولې چاري شجاعت دي د مېرمنې
 چي مېرمن په منع کښي نه وي ټولې لاري دي ويجاري
 ژوند چي څومره ځي پر لور ه صداقت دي د مېرمنې

بې نشې څمار څمار سم چي را ياد د گل و باغ کرم
 ترانې د خوشبختۍ وې چي راجع ورتسه د ماغ کرم
 خوندي شپې او ورځې په تلوار سوې لادر کي
 اوس ارمان پسې کومه بې فايدي زړه ته سماغ کرم

افغانان چي ټول کرېزې څې گناه ده
 ظالمان چي پر غورېزې څې گناه ده
 چي حمله د چپا وراسي تاريکو کي
 بې له جرمه طالب کړېزې څې گناه ده

نن که ځوان نسل تنوير د خپل ولس په ارمانو سي
 د تعليم لاره دي خپل کړي چي اذهان په وينښېدو سي
 په روښانه مفکوره به خدمتگار سي د ټولني
 وين زلميان دي هڅي کاندې چي تيارې په ورکېدو سي

فکرونه

زمور د خوب او خيال فکرونه ولاړه څه سول
څه چي زړه مونه غوښتله زمور مله سول
خپل د تور پېکي همزولي سره ورک سوو
پرېشان فکرونه ټوله د وطن په اندېښنه سول

که ښکاره سي ټول مرموز افکار د فکر
که د عقل او منطق سي لار د فکر
پروانه چي وزر سوو څي په پوهېږي
ځکه وي پردغه کار اختيارد فکر

نن د عقل مورو پراس سپاره سول
په پردی هيله وطن ته په کاته سول

خپلي گټي معتبري بهانه کړي تړونونه
څېره مخامخ چي د وطن په معامله سول

ستا زړه چاره تېرېږي زما وطنه
د سپين گل پاني رڼېږي زما وطنه

بیا به چیري ماتوم د هوس تنده
پروقتار دي تېری کېري زمما وطنه

د هلمند خپي مورو وورخ په ورخ بید پېري
د ترنک شونډي سپېرې رامعلوم پېري
ارغسانه غېردي تشه د زمريانو
ارغدا به دشملې غمی دي لوبېري

د خوبنی کاسه نسکوره سوه زړه کي
د رنډا پوه تاریکه په هر خه کي
اختر ونه او جش نونه دي نور نسسته
خه چي کېري تبول د بل په اجازه کي

خپل د خانه بي خبر په نام پښتون دي
د پردو په جال کي پروت هر گام زبون دي
درانه خوب کښي غلبه ده پر راغلي
لاره ورکه هر سههار ماښام مجنون دي

بنکلي پېغلي سترگي سرې په ژرېدو سوې
افغانی شملي پر سر په خړېدو سوې
هر خه گورم چي دخپله لاسه کېري
پښتنې هيلي مويي پا په کېدو سوې

لوی خاوند هغه د ټول جهان واکدار یې
اختیار ستا دئ چې مالک د لاله زار یې
خیر او شرد هر بشر ستا په اختیار کې
غلیم مات کړې ته څښتن پروردگار یې

شتمني د کور تالازه مې پرې پرې سو
دارالامان قصرو وچا را یې سو

خدا یې ته پر دې وړانګارو غضب وکړې
ښکلی قصرو کنډواله خړې سو

پرهارونه دهیواد که مکروبي سو
خپل د لاسه بې له شکه بې غوري سو
د وطن بچیان مزدور سو په دالرو
په پیسو باندي خرڅ سوي نور پردي سو

که د زړه پیغام زممانن عکاسي سي
د قلم په ژبه لیکم چې عيني سي
لور پیغام د آزادی دئ نوي ځوان ته
امانزی به یې لیکي که یې روزي سي

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

چاربيتې

په خيالو کې د ځوانۍ زه ډوډېدلېم
 د زړگي پر هوسو بېه تېرېدلېم
 خپل د ژوند بڼو بڼو خاطر ته ځير کېدلېم
 گاهي زړه بېه وو غمجن په ژرېدلېم

په خزان کې مېرور د زړه هوس سې
 مرام ټولنه رېږدېدلې خپل په وس سې
 چينغي پورته تر اسمانه په جرس سې
 زما په اند چې بې له اوره سوځېدلېم

چې مسکا په خوله کې ويېنم د جانان زه
 په خوښيو کې تېرېدلېم د جهان زه
 هلته ځان احسان مند بولم د سبجان زه
 فکر کېم په دې حال به نه ارزېدلېم

د اسمان ستوري ځلېږي ورته ځير يم
 د سپوږمۍ مخته نڅېږي ورته ځير يم
 يو په بل باندي نازېږي ورته ځير يم
 ډېر رمزون نه چې هېڅ نه په پوهېدلېم

كه مې ژبه په پيه بيان سېي د غمونو
كه د زړه قفس خالي سېي د گرومونو
هغه ته ټول رات په بلا سېي په خرمنو
هره ورځ په خپل عمل عمل پېنې پمانېدم

کورني شعرونه

حقيقت خداى ته معلوم ملامت پکښې کې نسته
خه چې پېښ سوه هغه تېر سوه عدالت پکښې کې نسته
عمردې پردي په نصيب سه د تعليم لاره کړه خپله
خان اوچت کړه تر همزولو مرسته وکړي يو تر بله
د ننه علم سې خاوند نه ادب دي په نصيب سه
امانزى درته دعا کړي مرستندويه دي حبيب سه

ناروي ۰۳ اپريل ۲۰۱۰

مراکو

وړاندي دوه کاله زه تللی پی په سفر وروم
سـیاحت و مراکو و کـی پی په چکر وروم
بنايسـته کـلی بنـارونه پی په ساحل کـی
بنـه مـی زړه ته نه لوېدلـه پی په خبر وروم
تـول بنـارونه حصار سـوی پی په قلعه کـی
شـاوخوا جـگ د بوالونـه پی په نظر وروم
د بنـمناو تـل حملـی پی په ردوی کـولې
زه د دې خـاوري تـاریخ نه خـه خبر وروم
پـه ساتنه کـی د خپـل اولس یـولاس وه
هـر سـری ویـل چـی زه د وطن سـپروم
د وطن دفاع ضرورده هـر اولس ته
امانزی چـی پی په تول ژوند ارمان پی په سروم

ناروي ۳۰ اکتوبر ۲۰۱۱

بڼه نیت

هغه څوک چې دعوه گيړد صداقت وي
 ياپه ژوند کي طرفدار دوضاحت وي
 زاهدان که په تقوي باندي مصروف دي
 ياسمبال په لور شعارد عدالت وي
 که څوک شيخ وي لاس يې پورته تل دعواته
 په مسجد کي دي خادمد تلاوت وي
 دچاهيله خرابيات او مناجات ده
 يايي لاره انتخواب د شرافت وي
 دچاپاک زړگي د صبر وي الله ته

يايي بڼه نیت پراولس د حمايت وي
 څوک ظالم سي غوښتي خوري د خپل ملگري
 ورنه تللي خپل ضمير د کفايت وي
 چاچي وينې تل زبېښلي د اولس خپل
 توتته کړي يې وجهدان د قضاوت وي
 خپل عمل د لاري مل مخ ته هينداره
 په بد نیت کي ټول الزام د خباثت وي
 څوک چې خوښ کړي سرخوږي په خپل اولس کي
 بڼه عمل کړي مخالف د حماقت وي

مسـتقبل ته څه پـه کـار دي امانزيه
په پاک زړه چي څه کول د عبادت وي

ناروي ۲۵ دسمبر ۲۰۱۰

سرباز

ډېر اوچت خيال مې په زړه کي چي سرباز سم
 په چوپړد خپلي خاوري کي ممتاز سم
 ورلاهوسوم سمندر ته پتېي سترگي
 هڅي ډېري مې کولې چي اوباز سم
 لالهاند او سرگردان په لوی خپو کي
 وهل سولم د هر پانه چي ناراض سم
 بېغوري تر حد وتلې وه نجات کي
 بې خبر چي پروت په جال کي يې همراز سم
 نا اميده هلې ځلې د خلاصون سوې
 په يو چانس کي د وتلو ترې جواز سم
 چي خبر نه يې دلاري مه پر غغله
 خطرونه پکښي ډېر سته چي کم راز سم
 دوست دښمن د واره په نوي بڼه گوري
 عقل وپښ سې ډېر ناوخته سترگي واز سم
 امانزي شکر گزارد خپل قسمت يې
 د خلاصون په هيله ناست چي پکښي باز سم

ناروي ۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وليجان

د ځوانۍ يـوانـديـوال مـي وليجان وو
 خـداي شـاهـد دئ چـي بيـخي رابـانـدي گـران وو
 بـنـه صـفـات يـي درلودلـه پـه يـاري کـي
 بـنـه غـنـبـتـلي پـه غـيـرت کـي نـامي ځـوان وو
 پـه قـصـاب بانـدي مشـهور وو کـنـدهـار کـي
 هـم د بـر و دروازه کـنـبي يـي د کـان وو
 پـر هـېزگـار خـلگ يـي ډـېر بـنـه خـو بـنـدله
 مـرچ اغـاتـه بـه ورتـلي څـومره يـي تـوان وو
 لـر خـنـدا او مـسـخـري بـه يـي کـولې
 بـنـه يـي نـيت بـيـخي پـه زړه کـي مـهـر بـان وو
 ډـېر غـنـبـتـلي دلاوره پـه خـپـل وخت کـي
 خـرابـات يـي خـو بـنـدي بـه يـي گـومان وو
 د مـارانو پـه نيولـو بـه خوشـحال سـو
 هـره ورځ بـه پـه لـنـدي پـسي روان وو
 يـوه ورځ يـي ظـالمـي لـنـدي و خـوړ
 خـپـل تـر کـوره چـي راتـلي حال يـي پـر پـشان وو
 ډـېر نـاځـوان مـرگـي بـي وختـه پـر مـېلمـه سـو
 روح دې بـنـاد وي امانـزي بـه بـنـه انـسان وو

ناروي ۲۱ جنوري ۲۰۱۰

غمیزه

غمجن زړه مې پرېشان سو پښتون تاج راڅخه ولاړی
ډېر افسوس راته ولاړ سو ځوان سراج راڅخه ولاړی

باتوران پر کمېدو دي خدایه ته مو مددگار سې
لوی ناورین پر موږ راغلی ربه ته زموږ سازگار سې

طاقت ستا په شان کي ډېر دئ موږ بېوزلي بندگان یو
تور ماتم پر موږ راغلی ستا درحم محتاجان یو

ستر پښتون وو په غیرت کي د فامیل جگه شمله وه
دهمت نظیر یې نه وو سراج هر چا ته اوږه وه

دا مرگی څومره ظالم دئ چي تازه گل یې خزان کړ
امیدونه ټول په زړه کي ډېر بې وخته یې توپان کړ

رحم وکړې پاکه ربه ستا فرمان قبول پر سترگو
په دعادرتنه زاري کړو روح یې بنیاد کړې دوی گوردو

د زړه صبر دې خدای درکړي زما گران حمد الله خانه
امانزی دې غم شریک یېم د نور غم سې په امانه

۲۰۱۱ گسټ ۲

رنگارنگ شعرونہ

ویر

افغانان تـــول ویر کـــی ډوډی پـــری
 پـــر خپـــل ولـــس مـــی زړه رپـــری
 تـــول زنگـــاوات غـــم کـــی غمپـــری
 افغان ولـــس اور کـــی کړپـــری
 خالقـــه تـــه فضـــل پـــرو کـــرې خـــه پېښـــپری

دیکشـــنې ورځـــی ســـهار وو
 د حـــوت د میاشـــتی نوبـــه اړ وو
 پـــه کلـــی کـــور کـــی پـــسهار وو
 تـــود پـــه مرگونـــو کـــی بازار وو
 شپاړس نـــفـــر د شـــهید کـــور تـــه ســـتنپری

پـــه خبـــر تـــول کـــه کنـــدهار ســـو
 د هـــر افغان پـــرزړه پـــرهار ســـو
 د شـــهیدانو جـــونو نـــاتـــار ســـو
 ارمـــان ارمـــان راتـــه تیار ســـو
 د مؤمنـــانو شـــهادت مـــی نـــه هېرپـــری

امریکایان ورځـــی هـــر کـــور تـــه
 پـــه نیمـــه شـــپه کـــی د دوی لـــور تـــه
 د ســـرو مرمیـــو شـــو ماشـــو تـــه

د خپل بډا دار پخواني پورت ته
د شرمونې لاس ته ودرېږي

لابه تر څو داسې وحشت وي
ياد پېر دو منافقت وي
د نېسو ځوانانو بډه رحلت وي
د ماشومانو شهادت وي
كه دا نفاق وي نور سر و نه بډه نېس خپري

فکر کوئ پېر ظالمانو
سوه زهرجنه ترم مارانو
بې عقول دي تر لېونيانو
په مرگ نشه تر شرايبانو
زه امنی فکر كوم دوی بډه ستنېږي

ناروي ۱۱ فبروري ۱۲

ګونګۍ ژبه

په ګونګۍ ژبه مي هر چاته گويایم
د ولس په درد اخته زه شپه بيگناه يم
د بابا توره زړه سوه نه خلبېرې
د شملې غمې لوېدلې که به لوبېرې
د نیکونو نام نښان سپره په دوړو
بېچاره ولس وزگار نه سوله شخړو
ته د فيل په غوږ بیده يې د زړه سره
سې په غبرگو سترگوړونده ماته ککره
د وطن هیلې ناسامرادي ورتته ګوره
امانزیه خلاص به نه سوله پېغوره

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۲

سيلا بونه

اوبنكي به قطري جـ وړ سيلا بونه سي
زمور به نيمه خوا تـ وړ ارمانونه سي

غـ واري دبنـ منان منگـ وړي بنـ خي كـ پري
چـ وړ به ذخيـ وړي ټولـ هـ كانونـ هـ سي

كـ وړ پـ هـ كـ وړ به شـ ين وي د نـ فـ اق مـ رض
زړو كـ ي به زخمونـ هـ پـ هـ ارونـ هـ سي

بيـ ا بـ ه پـ سـ رلي كـ ي گـ لان مـ وړ وړ وړ وړ وړ
هـ ر خـ ا ي بـ ه ترينـ گـ لي او اـ زونـ هـ سي

نـ ه بـ ه وي راسـ تي او صـ داقت مـ نـ خ كـ ي
وړكـ بـ ه وړنـ پـ ا ل سـ م تاريخونـ هـ سي

د افغان بـ ا تـ وړه خـ ا وړه كـ ه سـ تم كـ ي سـ و ه
لـ و تـ بـ ه د ي جـ گ غـ رونـ هـ او باغونـ هـ سي

شـ پـ ي بـ ه تـ ر سـ هـ اړه مـ ا تـ مونـ هـ وړ وړ
جـ وړ بـ ه ا مـ انـ زي تـ ه زندانـ ونـ هـ سي

٢٢ هلي ٢٢ فبروري ٢٠١٢

سپوږمۍ

د سپوږمۍ لنگر لوېدلې سمندر کې
داسې برېښي اور بل سوی په چمبر کې
د شغلو ځلا لسه ورايیه معلومېږي
سرې لمبې چارپیره سوي په اختر کې
سحرگاه سوه سپېدې لړ پرچاودېدووه
پورته کېږي اذانونه په ممبر کې
تماشاه د بنایست د پرې نظیره
شاوخوا سولې کوترې په غمبر کې
بلبلان چې ریز ششروع کې امانزیه
شپې سهار ته روڼوي خوند په سحر کې

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۲

زنګاوات

دغه څه رنگه انصاف که مساوات دئ
سورپه وينو غم لړلی زنگاوات دئ

موراو پلارد خپل بچوسو سره بیده وه
پتیرغل د نیمې شپې کوم مجازات دئ

نر او بنځي ماشومان لژند په وينو
خوارولس ته د مرمیو مکافات دئ

بېرحمان د عدالت کوی خبري
خو عمل ئې د خونخوارو روایات دئ

نه به بچیان ئې بې گناه ټول شهیدان سول
تاسې خدای دغه وحشت که کرامات دئ

شپاړس تنه شهیدان شپړنور زخمی وه
د وحشې امریکایي اردو عادات دئ

تیل پاشلی اوربل سوی وو پرمرو
امانزیه دغه بل رنگ د تاریخو جنایات دئ

ناروي ۱۱ مارچ ۲۰۱۲

ژوندون

تازه پانې د ژوندون مې مېر اوې کپېرې
بنه پوهېرم چې کرار کرار رږېرې
ژوند چینه کې مې رنې شغلې لیدلې
هغه تېولي ورځ په ورځ رانه ورکېرې
د بنایست گلان خزان ته منتظر دي
د نصیب سره یوځای به روانېرې
که د تېبي غارګی سوه در په غارپه
خدای خبر چې هلته څه به راپېنېرې
څو چې عقل دي رسېرې کار ترې اخله
امانزیه په پردي لار ټولنه ستنېرې

ناروي ۱۴ اګست ۲۰۱۱

د ژوند ثمره

ثمره د ژوند د دې ولاړه لـــــــه اختیـــــــاره
 ستا ننه ورکـــــــه خپلـــــــه لاره لـــــــه تلـــــــواره
 سرگردانـــــــه د پردیـــــــو پـــــــه چـــــــو پـــــــر کـــــــي
 وخت عبث در نـــــــه تېر ســـــــوی پـــــــه روغـــــــېر کـــــــي
 دروازی چـــــــي تـــــــکـــــــو وې د نـــــــو روو خلـــــــگـــــــو
 خورې بـــــــه تـــــــه واري پـــــــر ســـــــرد غـــــــتـــــــو وگرهـــــــو
 شاوخوا مـــــــي اور بـــــــدل چـــــــي تـــــــه ره بـــــــریـــــــې
 اوس خرگنده ســـــــوه چـــــــي تـــــــه چـــــــېر تـــــــه نو کـــــــریـــــــې
 چـــــــي پـــــــه لومـــــــه د پردیـــــــو کـــــــي اســـــــیر ســـــــوې
 خان دې بایله پـــــــه ټولنـــــــه کـــــــي فقیر ســـــــوې
 سردې کنبـــــــته کـــــــه گر بـــــــوان کـــــــي خـــــــه دې کـــــــرې
 عام وژنـــــــه کـــــــي دې خوینـــــــدې کونـــــــدې کـــــــرې
 چـــــــي خوش حال یـــــــې پـــــــه عمـــــــل د مغرضـــــــینو
 پـــــــه ازار بـــــــه ســـــــي کـــــــکـــــــر د معیوبینـــــــو
 نـــــــه دې دین نـــــــه دې دنیا ســـــــوه خوار کـــــــیه
 ستا نـــــــه هر خـــــــه ټول خطـــــــا ســـــــوه لېونیـــــــه
 یـــــــوه ورځ بـــــــه پـــــــه غضب د خـــــــدای اختـــــــه ســـــــې
 درنـــــــه ورک بـــــــه نوم نـــــــبان او بـــــــې پـــــــرده ســـــــې
 امانزیه داســـــــي خلـــــــگ د زړه ســـــــوې دې
 خو ژوندې دې پـــــــه چـــــــو پـــــــر کـــــــي د پردې دې

ناروي ۲۷ مارچ ۲۰۱۲

د لیلې د نبت

په سره ژمي نوي غم زما په خوا سو
 د نړۍ وحشي ظالم چي په فتوا سو
 ل و غمیزه به راځي پر بنسټ وځوانانو
 ټول جهان حساب کوي پر بگېلانو
 کال و دوه زره او یو پوه د سمبر کي
 سوم اسير د دوستمیانو په چمبر کي
 غوره سو وي ول په زور د خارجیانو
 خوشحالي جيون نه په ډگ په ډالرانو
 هر سړي چي به کتل زموږ و شان ته
 داسي فکري کواوه گوري حيوان ته
 هر گړي به نوي نوي تبصرې وي
 د هر چا بابه زوروري قوماندې وي
 ليري ليري د عقلو و بشردوستي وه
 فيصلې به د دوستم ياد پردي وه
 وساطت د سره صليب چي راپيدا سو
 لراميد د نوي ژوند فکر کي بيا سو
 فرمانداره امريکا او دوستم دواړه
 موافق سو وه فيصله د غم تياره
 افغانې طالبان ټول به عفو وه کېږي
 طالبان پاکستاني به رخصتېږي
 نور پردي خلگ په رنگارنگ گروپو کي

ملل متحد ته تسلیمېږي په جوړو کې
 د دوستم یو فیصله سوله عیان نه
 ټول به ځو تر لوی محبس په شېرغانه
 څو وگړي په وږي تېري انتظار سوو
 ننا بېر د د م و ترو غره ار سوو
 په لس هاوو مو تران پر لسه پسې وه
 پکښې بهار کانتینران او کسه ډېرې وه
 موږ په ډله ورو لوېدلو کانتینر ته
 د پسو په شان تیل په سولو مقر ته
 ځای د پنبه د درېدونو نه وو دنته
 پاته نه وه د ژوندون ه شیخ نوره تمه
 دروازې تړل کېدلې په زورو کې
 هم وهل هم ټکول وه په تمبو کې
 څوک لنگی او څوک سدری اخلی بی شان
 ساعتونه او کالی اخلی بی توانه
 له قندوزه حرکت سوو شېرغان ته
 مسلمانان غوږ پر نیسه دې بیان ته
 چې پر لاري گولایانې وې مارپېچه
 طالبان ټول کانتینر کې سوو سرگيچه
 په یخني کې د خولو را باندي چور سوو
 هر سړی او بو چنبلو ته مجبور سوو
 کرږي پورته د گرمی او هم له تندي
 که هر څه نارې وه او ورو ملندي
 جاره ورکه خولې په یو بل لگیدلې
 خپلې خولې به مو په وینو لنډولې

يو د بل به مو خو لې سره خپلې
 بيا هم د پرو د مرگي سلگي وهلې
 نيمه لار لاد سفر ننه وه تکميله
 بنو خوانانو بيا د مرگ پولسه ليدله
 په زرو خوانان شهيد سول کانتينر کي
 صرف شل تنه ژوندي پاته وه محشر کي
 تاريخه وه چې موږ راغلو شو شبرغان ته
 کندي وخته ایستل سوي گورستان ته
 په نوبت هر کانتينر تخليه کېږي
 بلدو زرباندي تر خاورو لاندي کېږي
 په يو چا کي چې نفس لاهم ژوندي وي
 بهي دريغده دگولې باندي شپي وي
 يوه کنده چې شپېرزه مته کېږي
 د ليلې د نبت کي خوانان هلته بنخېږي
 عجايبه قتلگه گاه سوه په نړۍ کي
 دغه کار وسو کاملاً بهي غوري کي
 کله ټول طالب د جنگ محاصره سوه
 هلته شپېر سوه روان بيا مخ پر غره سوه
 يو خو ورځي چې په غره کي پر تېرېږي
 وږي تېرې مجبوري کبته راس تنېږي
 د دوسو تم قواوو دوی محاصره کړه
 په پلمه ئې يوقلاته ورايله کړه
 دوی چې دېر سترې سومانه وه بيا دېږي
 خويويويې د مرگ وخوا ته بيا بولېږي
 پوه سول ټول چې وژل کېږي بهي پرسانه

ځكه رغد بغاوت پورته به بېې توانه
 دوى په دله حمله وكړه پر عسكرو
 په لاس ورغله وسيله د څو نفرو
 پوره دوه شش بانه روزه جنگېدلنه
 څو يو يو بېه په نوبت كې مړه كېدلنه
 شهيدان سوه تر څو پاتې يې و بشرو
 قيام خلاص سو جوړد وينو يو محشرو
 امريك باعث د ټول وحشي مړگو وه
 دېر فلمونه ډك د وينو په رنگو وه
 اوس چې سوي هېڅ بيان نه كوي چاته
 په پوهېږي امانزى گوري سباته

ناروي ۰۲ جنوري ۲۰۱۲

عالمان

په نړۍ کې ډېر پوهان کهه عالمان دي
 پرولس ئې ډېر بې حده مهربان دي
 خان غريب ته د نېکۍ په سترگه گوري
 مرستندوی وي د هر چا شه ئې په توان دي
 نه غرور سته نه ئې پزه په هوا وي
 نه خرڅېري ډېر صادق غره په خان دي
 په رښتيني عمل خای نيسي په زړو کې
 په ټولنه کې سرخ رويه خپل په شان دي
 کبرجن نه دي قانع پر خپل حالت وي
 درواغ نه وايي صادق ئې په بيان دي
 نه تحقيقر نه بخيلي کړي پروگرو
 په بڼه خوی کې هر محتاج لره درمان دي
 تر شان نه کوي په چاپسي خبري
 ټول خواص ئې بې مطلبه بڼه روښان دي
 داسي خلگ افتخار وي د ټولني
 امانزيه په رشتيا هر چا ته گران دي

ناروي ۱۲ مارچ ۲۰۱۲

خپل جهان

که دي ځان په خپل جهان کي مستغرق کړي
جوړي لوی کندي کپري ژوندون گران دي
نه پوهېږم چي پر څه راته اخته سوې
داسي وايي دې سفر کي ازموون گران دي
که يوشممع لگېدلې ستا و منځ ته
پام کوه چي د وطنه بېلتون گران دي
که اغزي پلنډه په شا ولس ته ورسې
د جفا په غم ککړ پيوستون گران دي
د پردې تر شا چي جوړي معاملې سي
امانزيه په سياست کي پت شون گران دي

ناروي ۰۱ جنوري ۲۰۱۲

د چوپان ربغ

زړه شپېلۍ مې راپیدا کړه چې د نېستو ته ځمه
د پسرلي نسیم چلېږي خپل رمو ته ځمه

زړگی مې ډېر پرېشانه سوی د خزان له جوړه
بنکلي هوا بنکلی نسیم د زړه مېلو ته ځمه

د ساړه ژمي په منگلو کي بندي وم کور کي
اوس د بهار په هنگامو کي زمزمو ته ځمه

نوی موسم د شگوفو نفس به لږ تازه کړم
خمار خمار د بېلتانه بنایسته غنچو ته ځمه

که په شپېلکي زماد شونډو بلبلان راوینس سي
زه د هغوی د مینې ډکو ترانو ته ځمه

پرېږده چې زه هم ترنم د دوی په ژبه و کړم
د سرو گلونو د غوتیو تماشو ته ځمه

د دوی په شان به سوی غم له فکړه لري کړمه
خپل د شپېلۍ اواز اوچت ستورو شغلو ته ځمه

اوس لا موسم دئ خونـد تـري اخلـه امانـزيه يـاره
اعتبار نسته په ژوندون نوراند پښنوت ته ځمه

ډهلي ۱۲ فبروري ۲۰۱۲

بودا

يو بودا ناستت وو پرېشانه معلومېږي
 سترگي سرې غم ئې لاهه ورايه څرگندېږي
 تورچشمان ئې د کولک وراوتلې
 ترغې پرغې وچ شونډان وينه بهېږي
 وږې تېرې څنگ وهلي يوسې خې ته
 د بنې رنگ ئې الووتې پیکه کېږي
 نفس کاري ساه شپې بې لاهه وقفې نه
 سر ئې رېږدي پر لکه تکیه کېږي
 ورنژدې سوم چې پوښتنه ورنه وکړم
 بې اختياره ئې سلگي په زوره کېږي

بيگاه تللی وم میله ده د اشنا کورت ته
 اوس مې خپل کلی کوڅه نه څرگندېږي
 داسې وايي بمباري وه د چورلکو
 زلزله جوړه هر څه پکښې وړانېږي
 نراو بنځي ماشومان تر خاورو لاندې
 لار مې ورکه په چاره څوک نه پوهېږي
 امانزې هک پک چیران وم ورت ته تللی
 خدایه ته رحم کوي نور څه پېښېږي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۲

خوب

خوبه ته مه مې چیري بیایې نندارو ته
 د هلمند پر غاړه ناست یې منظر و ته
 رودخانه کسي مرغړې نور خاموشي وه
 خوار لسم سسپورمې ولاړه ځلېدو ته
 سپین لنگر ئې اچولی او بوم منع کي
 د کبانو ډلې راغلي ګرځېدو ته
 شني او بېه بيخي شفافې ارونې وې
 معلومې کاني شگي اخیستو ته
 ننا بېره د نهنگ حملې پر راغلي
 تاش په تاش هر څه ويجاړ ما چشمو ته

ای خالق ه زورواک ان څومره ظالم دي
 رنځا ولاړه توري لوشي بڼې وړېدو ته
 د جابر ناورين همدا سي زم وړ پر خلګو
 امیدونه مخ په وړاندي ماتېدو ته
 د صیاد غشي بېه کله را پيدا سي
 چي نهنگ را برابر کړي ړندېدو ته
 اما نزيه د مظلوم چيغي دي پورته
 اسمانوته بېه رسېږي او بېدو ته

ډهلي ۰۹ فبروري ۲۰۱۲

جنگسالار

جنگسالار فکري کوي چي معتبر دئ
د افغان ولس لسه قهره ننا خبر دئ
پته پته غمنازي او جاسوسي کپري
خيال کوي چي پست دده دغه هنر دئ
خو لغره بپي سواده پراته ول دي
دهغو مخ ته ئي بل نقاب پر سر دئ
ميدان گرم لوتمار هم رهبري غواړي
داسي خلگ خپل ولس لره خنجر دئ
په سل کاله ئي قبوله غلامي ده
امانزيه د غلو خپل خانتسه دفتر دئ

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۲

دانا

که پوهان د فساد گرو سر لښکر سږي
عام وگړي به تر نورو لا بد تر سږي
مکتیبیان چي غلا کوي په سپینو سترگو
قانوني به گناه گاره یو په زر سږي
چي په زړه کي منافق وي خپل ملت ته
سل په سل کي شرمنده مات ئې و زر سږي
که پر هېز سږي بې عمله په تقوا کي
خدای و هلي به رسوا مات پر کمر سږي
څوک چي پوهه د خپلو وگتو وسيله کړي
امانزیه مخ ئې تورو رک ئې ثمر سږي

ډهلي ۱۵ فبروري ۲۰۱۲

پيمان

زما د رمزاو نياز ملگري چي پيمان سو
د سياست ناولي مخ کي راعيان سو
د برصا دقه بي مطلبه ان ديوال وو
د غيرته وپوره پوره زړه مې گران سو
زلزلي د صداقت لمن کپه خيري
د سيد مير سره هر لوري بد گمان سو
د ندمرده اش نايانو ياري مکپه
مور ويله په ماحول کي زيان سو
خوک چي نه لري پنبه او پنبه تو ژبه
پله بين غوندي دورنگه ئي بيان سو
مور چي دواړه سر پر په لاس به گرځېدلو
نابلده اش نايي ته زړه پرېشان سو
په خبرو نه شل کپه بري امانزيه
دغه کار په خو خو ځله امتحان سو

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

خوشبخت

شکر خدايي ممنون ستا په مرحمت يېم
 په نعمت د اولادونو زه خوشبخت يېم
 د ژوندون همتا مې ډېره مليکه ده
 ربدي ورکړې بڼه صحت په دغه نيت يېم
 فريد جان مې مشر زوی د لاس لکړه
 د روښان څخه خوشحاله په وضعت يېم
 تنگي والی بېخي آرام په خوی خواص دي
 زه ئې خوښ په پته خوله او په عادت يېم
 ناصر جان د زړه لسه بېخه مهربان دي
 مفتخر ئې په عمل او بڼه خصالت يېم

د زړه سر مې ټوله ژوند لور زرغونه ده
 فکر کړم په هغه څه ملامت يېم
 هماغه جان نه نازولې ده په ژوند کې
 له هغه څخه راضي په حقيقت يېم
 هره مېرور مې تر اولاد په کمه نه ده
 منن دوی د شگوفې په بڼه رغبت يېم
 د زهره په بڼه ژوندون کې هر څه وينم
 لور حساب هم زه د مينې په همت يېم
 د لېمې برکت ډېر دئ زمونږ په کور کې
 خو پرېشانه ورتنه ډېر په واقعيت يېم

د پنځو وارو لمسیا نـو اوږد ژوند غـواړم
نـور صـباح تـه د زرگـي پـه مـحبت یـم
سـهارو پـه خـوږه ژبـه راتـه گـرانـه
امیـد واره د میونـد پـه شـفقت یـم
میـنه ناکـه مـروا جـانـه ده تـر ټولـو
مطمـئن د عايشـي پـه ذکـاوت یـم
پاکـه ربه تـه یـې هر خـای ساتـندوی سـې
امانـزی ئـې خوښ پـه ډـېر نـسه تربیت یـم

ناروي ۱۵ اپریل ۲۰۱۲

کاروان

زما د اوښکو ملغلري بهه کاروان سسي
 لابه خاخي خو ازاد افغانستان سسي
 په ناچلوه تړونونو نه خطا کپړم
 ترخو نيت دي بشري کار د انسان سسي
 ستا چي ذهبن جوړوي شالمارونه
 په کپړو هيلو کاره بهه دي ارمان سسي
 که غبي ياست رنگ مورک کپړئ ستمگرو
 پر پرده خپله افغانان خان ته درمان سسي
 که ته روند يې په مغزود بوش بچيه
 د غيرت چيغبي بهه ستا مخ ته توپان سسي
 خوک چي غواړي مېلمستيا بې له پوښتني
 پښبماني کي پورته ژر به يې فغان سسي
 ستا چي طمع دشغلو په خلبدوي
 گوره پام کوه چي جوړ بهه گورستان سسي
 قهرجنبي سرې مرمي چي په شاگرخي
 امانزي ته هيله سته خپله بهه وران سسي

ناروي ۰۱ سپتمبر ۲۰۱۱

سوز

د زړه سوز مې را برسېره کړه قلمه
چې خالي سې صندوقچه لېرځه لږ غمه
پلنې دې ډېرې کوټه سوي په کوگل کې
رانه وايي ځله چې زماده ډېره تمه
د رنځور وطن پيغام پرنوشته کړه
چې افغان ولس بيمار دئ له ستمه
که پردې د نفاق څوړنډ وي پر سترگو
داسې ډلې خاماخوازه شرمومه
د ستړيا احساس دي ليرې کړه له فکره
امانزې چې څه کوم هغه ليکه

ناروي ۲۳ جنوري ۲۰۱۲

ډېوه

په هر کور کي چي ځلېږي ډېوه چاته
تل دي وي شکرگزار لسه پاکه ذاته
خوشبختي ئې په لمن کي غورېدلې
بختور به ځان سمبال کړي دغه خواته
چي په قدر نه پوهېږي د مېرمنو
خامخائي پنه بنوئيري خپله شاه ته
بې ملگري ژوند عبث بې ځايه بوله
فکرو کړه چي خوښي نسته سبباته
که نصيب دي تاريخک ژوند سو خوار کي
کور خراب قلم قلم ملا دي سوه ماته
له پېرېو تجربېه سوه امانزي ته
د ژوندون ډيري سته ريناته

ناروی ۰۸ مارچ ۲۰۱۲

فلوم

له فیضی سره د فلوم په شني دره کي په صحبت وم
ناست پر جگي غونډی باندي منظرې ته په دقت وم
د اسمان پر مخ سور ژړرننگي مخلوط بنکاري
بنایست لور د تصویره تعجب په واقعیت وم
سلسلې د جگو غرونو د اوبو کاسه په منځ کي
سرې لمبې د اوبوزره کي خیال زما په حقیقت وم
داسي برېښېدلې سور توپان راغلی بحر منځ کي
ډېره بنکلي ننداره وه زه خیر سوی په هیبت وم
مور منله رښتینی بنکلا په توان د لوی خاوند وي
د بشرتروس وي تېره امانزی ډېر په حیرت وم

ناروي - ۲۵ جولای ۲۰۱۰

فشار

سستمگره سستم پر پرېده تمیدن تر فشار لاندې
لر پرېده فکړد سببا سه پيوستون تر فشار لاندې
ماغزه ولسي بي اختياريه پروازونه کړي اسمان ته
خه انصاف هم ضروري دي سم بدلون تر فشار لاندې
زوروره زور دي پرېده خه توبنه به ستا نصيب سي
په انجام کي زور ماتېري ټول سمون تر فشار لاندې
بېغوري د خپله لاسه چوپړه پرېده د پرديو
تاوان رسي خپل وطن ته اوښتون تر فشار لاندې
خدای شاهد دي امانزيه پښېماني به ورسره وي
سر خورل به ئې حتمي وي چي پښتون تر فشار لاندې

ناروي ۲۰ سپټمبر ۲۰۱۰

فرياد

نن فرياد مـي د زړگـي پـه ولولـو دـي
د اولـس د ارمـانو پـه وسوسـو دـي
هـره ورځـ وړانـدي ويـجاړي چيغـي پورـتـه
ظلمـ پرېـږده لا وحشـت پـه نغـارو دـي
د مـدوا چـاري کـمـزوري لـيدل کـېـږي
طمـع لـږده تشـويش ډـېـر پـه جگـېـدو دـي
کارپوهـان صـرف پـه خـبرو بـڼه پـوهـېږي
د عمـل فـکر کـمـزور پـه لږېـدو دـي
نـام نـښـان د هـر مجـرم دـي لادـر کـه
امانـزيـه پـلان جـوړ پـه توپـئـو دـي

ناروي-۲۰۱۱/۷/۱۲

قناعت

ډېرې منډې دي كولوې ديولې لولې تونې لپاره
 قناعت درسه نه وو دناحق دعوي لپاره
 يو وار وگوره گرېوان ته ټول دي خرڅ كړل په ډالرو
 نه دي نوم د پلار نيکه سه سونه دي لافي په ډغرو
 هلي ځلي دي كولوې مخ هم ستا پکښې كي تور سو
 د چرچو څنگ ئې نور دي مگر ستا پکښې پېغور سو
 چوراو غلا چي څنگ كاندي هيخ ضمير ورسره نسته
 طرفدار ئې هم هغسي اخرت نه بیره نسته
 قضاوت د وجدان بنه دئ واقعي تته غاړه كښې پرده
 عدالت كي سرخ رويي ده دورنگي دي نوره پرې پرده
 كه څوك غواړي كه نه غواړي د حساب ورځي رارسي
 امانزيه دا قانون دئ نن داغسي سبابه سي

ناروي- ۲۰۱۰/۲/۱۴

حکمت

د گلونو پو پو باغچه كـ
 د حكمت پسته انگرېزه كـ

بلان پېـه چو نهار سـه وه
 سـه حرگاه ټولـه بـه دار سـه وه
 تـور تم خـي پـه تلو سـه کـي

د نـرگس زرگـي او بـي پـري
 چـي شـمال کمـکـي چلـپـري
 وـي نـم در پـه دردا نـه کـي

تـبـسـم را مـعلـومـي و مـپـري
 ډـکـه خـولـه د خـنـدا کـپـري
 شـيـن سـه هـار پـه ازانگـه کـي

د حـکـمـت شـبـاب تـه گـوره
 سـو پـيـدا لـه کـومـه لـوري
 د گـلـونـو پـه کـاسـه کـي

د لـمـر وړانگـي بـي بـه خـلـپـري
 زـړـونـه تـه وـل پـه هـوسـپـري
 عـنـد لـيـب پـه تـرانـه کـي

د غـه خـمـره سـه تـر قـوت دئ
 تـمـثـيـل ټولـه د قـدرت دئ
 د اـسـحـق پـه عـقـيـده کـي

غم

له وطنه جلا سوی غم په سریریم
فکر وېر د شاعرانو په هنریریم
امپلوننه جوړوي د سرو گلانو
د دوی منځ کې زه بېشکه بخت ویریم
ګاهې بېکلي باغچه کې کرم راته جوړه
افتخار مې د ټولني په لښکریریم
کله ګران وطن زخمی را مجسم سې
یا هم ورک د بېکلو بڼو په حشریریم
ازادي د ګران وطن ته هوس پرېم
امانزی داسې شپو ته منتظریریم

ناروي ۱۳ جنوري ۲۰۱۲

قول

هغه څوک چې منځ ته نه لري غموننه
پیدا کېږي بېخي لږ داسې وختوننه
په رشستیا کې پېژندل د انسان کېږي

په دروغ کې تباهي د جهان کې پرې
 دواړو منځ کې عدالت پر مېزان کې پرې
 خلگ څه کې پرې په انصاف گوري کارونه

حقيقت وييل تر څه وي لکه زهر
 ثميره ئې د خوښيو شاتنه بحر
 پتول ئې جوړوي زړگي ته قهر
 همېشه به زړه لري قوي دردونه

د غټانو په درواغو کې تاوان سته
 مشران که په عادت وي پکښې زيان سته
 پوهان وايي په هر لوري ئې نقصان سته
 دوی به وينې خپل په ژوند کې ضررونه

په ظاهره کې زاهد ورنه تېرېږه
 پر هېزگاره په عمل کې ته نېرېږه
 څه چې کې لېرې څه د خدايه وېرېږه
 پښېمانۍ ته امانزيه هېڅ به نه وي فرصتونه

ناروي ۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

پوهه

د پوهې د پوه بله پېشـرفـتـونـه پـه نـړۍ کـي
 د جهان په تکامل کي بدنیتونه په نړۍ کي
 مقصدونه جهاني سول د ناپوتو تر نامه لاندې
 شتمني د بل ملک غلا کړه یا مرگونه په نړۍ کي
 نام نهاده شاعرونه ساختکي دیموکراسي ده
 شه چي نغبتی په مرام کي سوه ظلمونه په نړۍ کي
 په قوت چي احساس پري نفاق لویه وسیله ده
 جگړه جوړه کور تر کوره پست رازونه په نړۍ کي
 علم خغلي تر اسمانه د پېشرفت خبري د پري
 ورته گوره امانزیه هدفونه په نړۍ کي

ناروي - ۲۲ اکتوبر ۲۰۱۱

د لراویر برېښنایي کتابتون

قدرمنو لوستونکو!

تاسو کولای سئ د لراویر ویپانې په برېښنایي کتابتون کي زیات شمېر ارزښتناک او په زړه پوري آثار په خپل تفریحي وخت کي مطالعه کړئ .

د لراویر انلاین کتابتون ستاسو لپاره د لاندینو موضوعگانو اړوند آثار پر لیکه کوي :

- اسلام او مذهب
- ساینس او تخنیک
- سپورټ او روغتیا
- هنر او ادبیات
- د ماشومانو لپاره
- تاریخ او سیاست
- بېلابېل آثار

www.larawbar.net/library

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**